

10 Царств 2

1,1 І сталося після того, як помер Саул і Давид повернувся, побивши Амаліка, і сів Давид в Секелаку два дні. 2 І сталося третього дня і ось прийшов чоловік з табору з народу Саула і його одіж роздерта, і земля на його голові, і сталося коли входив він до Давида і впав на землю і поклонився йому. 3 І сказав йому Давид: Звідки ти прийшов? І сказав до нього: Я спасся з табору Ізраїля. 4 І сказав йому Давид: Яке це слово, сповісти мені? І сказав що: Втік нарід з бою, і впало багато народу і померло. І помер і Саул, і його син Йонатан помер. 5 І сказав Давид слугі, що йому сповіщав: Як ти взнав, що помер Саул і його син Йонатан. 6 І сказав слуга, що це сповіщав йому: Припадком трапився я на горі Гелвує, і ось Саул опирався на свій спис, і ось колісниці і вельможі на нього натискали. 7 І він поглянув позад себе і побачив мене і покликав мене, і я сказав: Ось я. 8 І він сказав мені: Хто ти? І я сказав: Я Амалікіт. 9 І сказав до мене: Стань же надо мною і убий мене, бо мене обняла страшна темрява, бо вся моя душа в мені. 10 І я став над ним і я убив його, бо знав, що не житиме після того як він впаде. І я взяв царський вінець, що на його голові, і запинку, що на його руці, і я приніс їх сюди моєму панові. 11 І Давид взяв свій одяг і роздер його, і всі мужі, що з ним, роздерли їхню одіж. 12 І плакали і ридали і постили аж до вечора за Саула і за його сина Йонатана і за нарід Юди і за ізраїльський дім, бо були побиті мечем. 13 І сказав Давид слугі, що йому сповіщає: Звідки ти? І він сказав: Я син мужа з роду Амелікіта. 14 І сказав йому Давид: Як ти не побоявся підвести твоєї руки, щоб забити господнього помазанника 15 і Давид покликав одного з своїх слуг, і сказав: Пішовши, напади на нього. І він убив його, і він помер. 16 І сказав до нього Давид: Твоя кров на твоїй голові, бо твої уста засвідчили проти тебе, кажучи, що: Я забив господнього помазанника. 17 І Давид цим плачем оплакував Савла і його сина Йонатана, 18 і сказав повчити синів Юди, ось записано в книзі Правди: 19 Постав стовпа Ізраїле, за померших на твоїх висотах, за ранених. Як впали сильні. 20 Не сповіщайте в Геті і не розповідайте на роздоріжжях Аскалона, щоб часом не зраділи дочки чужинців, щоб часом не зраділи дочки необрізаних. 21 Гори, що в Гелвуї, хай на вас не зійде роса, ані дощ, ані поля первроплодів, бо там зневажливо розправились зі щитом сильних, щит Саула не був помазаний олією. 22 Від крові ранених, від жиру сильних лук Йонатана не повернувся назад порожним, і меч Саула не повернувся порожним. 23 Саул і Йонатан, улюблені і прекрасні, нерозлучні, гарні (були) за їхнього життя і в їхній смерті не розділилися, легкі понад орлів і сильніші над левів. 24 Плачте ізраїльські дочки за Саулом, що зодягав вас кармазином з вашою прикрасою, що приносив золоту прикрасу для вашої одежі. 25 Як впали сильні посеред бою. Йонатан побитий на твоїх висотах. 26 Болію за тебе, мій брате Йонатане. Ти мені дуже прекрасний, прекрасною мені понад любов жінок є твоя любов. 27 Як впали сильні і пропала віськова зброя.

2,1 І сталося після цього і Давид запитав у Господа, кажучи: Чи піду до одного з міст Юди? І сказав Господь до нього: Іди. І сказав Давид: Куди піду? І сказав: До Хеврона. 2 І Давид пішов туди до Хеврона і обі його жінки, Ахіноома Єзраїлітка і Авігея жінка Навала Кармиліта, 3 і мужі, що з ним, кожний і його дім, і замешкали в містах Хеврона. 4 І приходять юдейські мужі і там помазують Давида, щоб

царював над домом Юди. І сповістили Давидові, кажучи, що: Мужі Явіса Галаадітського поховали Саула. 5 І Давид післав послів до старшин Явіса Галаадітиди і сказав до них: Благословенні ви Господеві, бо ви вчинили це милосердя над вашим паном над Саулом господним помазанником і поховали його і Йонатана його сина. 6 І тепер хай Господь вчинить з вами милосердя і правду, і я вчиню з вами це добро, бо ви вчинили цю річ. 7 І тепер хай скріпляться ваші руки і станьте синами сильних, бо помер ваш пан Саул, і мене дід Юди помазав на царя над ними. 8 І Авеннир, син Нира, полководець Саула, взяв Євостея сина Саула і взяв його з табору до Манаема 9 і поставив його царем над Галаадітіною і над Тасірієм і над Єзраелем і над Єфраїмом і над Веніямином і над всім Ізраїлем. 10 Сороклітний (був) Євостей син Саула, коли зацарював над Ізраїлем, і два роки царював, за вийнятком дому Юди, які були за Давидом. 11 І днів, які царював Давид в Хевроні над домом Юди, було сім літ і шість місяців. 12 І вийшов Авеннир син Нира і слуги Євостея сина Саула з Манаема до Гаваона. 13 І Йоав син Саруя і слуги Давида вийшли з Хеврона і зустрічаються з ними разом при джерелі Гаваона, і ці сіли при джерелі Гаваона звідси і ці при джерелі звідти. 14 І сказав Авеннир до Йоава: Хай встануть же слуги і хай поборються перед нами. І сказав Йоав: Хай встануть. 15 І встали і прийшло числом дванадцять слуг Веніямина від Євостея сина Саула і дванадцять слуг Давида. 16 І схопив кожний рукою голову свого ближнього, і його меч в ребра його ближнього, і падуть разом. І прозвано імя того місця: Часть зрадливих, що є в Гаваоні. 17 І була дуже жорстока битва в тому дні, і поступилися Авеннир та ізраїльські мужі перед слугами Давида. 18 І були там три сини Саруї: Йоав і Авесса і Асаїл. І Асаїл легкий своїми ногами, наче яка серна в полі. 19 І пігнався Асаїл за Авенниром і не відхилився, щоб піти на право чи на ліво за Авенниром. 20 І оглянувся Авеннир взад себе і сказав: Чи це саме ти, Асаїл? І він сказав: Я. 21 І сказав йому Авеннир: Відхилися ти на право чи на ліво і схопи собі одного з слуг і візьми собі його зброю. І Асаїл не забажав відхилитися з позад нього. 22 І додав ще Авеннир, кажучи до Асаїла: Відійди від мене, щоб я не побив тебе до землі. І як підніму я моє лице до Йоава? І що це? Повернися до твого брата Йоава. 23 І він не хотів відступитись. І Авеннир бє його заднім кінцем списа в живіт, і спис вийшов йому ззаду, і там він паде і вмирає перед ним. І сталося, що кожний хто приходив до місця, де там впав Асаїл і помер, ставав. 24 І гнався Йоав і Авесса за Авенниром. І заходило сонце, і вони вийшли аж до гори Аммана, що є перед лицем Гай, по пустинній дорозі Гаваона. 25 І збираються сини Веніямина, що з Авенниром, і зібралися в одну групу і стали на вершку однієї гори. 26 І закликав Авеннир до Йоава і сказав: Чи до побіди пожерає меч? Або чи не знаєш, що буде гіркою вкінці? І аж доки не скажеш народові повернутися з позаду наших братів? 27 І сказав Йоав: Хай живе Господь, якщо б ти не сказав, до тепер від ранку не пішов би нарід кожний за своїм братом. 28 І Йоав затрубив трубою, і весь нарід спинився і не гналися за Ізраїлем і не продовжали далі воювати. 29 І Авеннир і його мужі пішли на захід усю ту ніч і перейшли Йордан і пройшли усю околицю і приходять до табору. 30 І Йоав повернувся з позаду з-за Авеннира і зібрав весь нарід, і бракло девятнадцять мужів слуг Давида і Асаїл. 31 І слуги Давида побили триста шістьдесят мужів синів Веніямина мужів Авеннира, що з ним. 32 І беруть Асаїла і ховають його в гробі його батька в Вефлеємі. І пішов Йоав і мужі, що з ним усю ніч, і їм засвітало у Хевроні.

3,1 І довго була війна між домом Саула і між домом Давида. І дім Давида поступав вперед і кріпився, і дім Саула відступав і слабшав. 2 І народилися Давидові сини в Хевроні, і його первородний був Амнон від Ахінооми Єзраїлітки, 3 і його другий (син) Далуя від Авігеї Кармелітки, і третій Авессалом син Маахи дочки Толмії царя Гесіра, 4 і четвертий Орнія син Фенгіти, і пятий Саватія від Авітали, 5 і шостий Єтераама від Егли жінки Давида. Ці народилися Давидові в Хевроні. 6 І сталося коли була війна між домом Саула і між домом Давида і Авеннир той, хто держав дім Саула. 7 І в Саула (була) наложниця Ресфа дочка Яла. І сказав Мемфівостей син Саула до Авеннира: Як то ввійшов ти до наложниці мого батька? 8 І Авеннир дуже розлютився за слово Мемфівостея, і сказав йому Авеннир: Чи я є псячою головою? Сьогодні я вчинив милосердя з домом твого батька Саула і з братами і знайомими і не перейшов до дому Давида, і ти сьогодні шукаєш у мене несправедливості зза жінки. 9 Це хай вчинить Бог Авеннирові і це хай йому додасть, бо так як поклявся Господь Давидові, так вчиню йому в цьому дні, 10 щоб забрати царство від дому Саула і підняти престіл Давида над Ізраїлем і над Юдою від Дана аж до Вирсавії. 11 І Мемфівостей не зміг більше відповісти Авеннирові слово, томущо його боявся. 12 І зразу післав Авеннир послів до Давида до Телама, де він був, кажучи: Заповідж зі мною твій завіт, і ось моя рука з тобою, щоб повернути до тебе весь дім Ізраїля. 13 І сказав Давид: Добре я заповім з тобою завіт, тільки я у тебе прошу одне слово, кажучи: Не побачиш мого лица, якщо не приведеш Мелхолу дочку Саула, коли ти приходиш побачити моє лице. 14 І післав Давид послів до Мемфівостея сина Саула, кажучи: Віддай мені мою жінку Мелхолу, яку я взяв за сто передніх скірок чужинців. 15 І післав Мемфівостей і взяв її у її чоловіка, у Фалтіїла сина Селли. 16 І її чоловік ішов з нею плачучи за нею аж до Варакіма. І сказав до нього Авеннир: Іди повернися, і він повернувся. 17 І сказав Авеннир до старшин Ізраїля, мовлячи: Вчора і третього дня ви шукали Давида, щоб царював над вами. 18 І тепер вчиніть, бо Господь заговорив до Давида, кажучи: Рукою мого раба Давида спасу Ізраїля з руки чужинців і з руки всіх їхніх ворогів. 19 І заговорив Авеннир до ух Веніяміна. І пішов Авеннир, щоб говорити до ух Давида в Хевроні все, що угодне було в очах Ізраїля і в очах всього дому Веніяміна. 20 І прийшов Авеннир до Давида до Хеврона і з ним двадцять мужів. І зробив Давид пир Авеннирові і мужам, що з ним. 21 І сказав Авеннир до Давида: Встану ж і піду і зберу до мого пана царя весь Ізраїль і заповім з тобою завіт, і царюватимеш над усіма, над чим бажає твоя душа. І Давид відіслав Авеннира, і він пішов у мирі. 22 І ось слуги Давида і Йоав приходили з подорожі і несли з собою численну здобич. і Авеннир не був з Давидом у Хевроні, бо він післав його і відпустив в мирі. 23 І Йоав і все його військо прийшли, і сповіщено Йоавові, кажучи: До Давида прийшов Авеннир син Нира і він його відіслав і він відійшов в мирі. 24 І ввійшов Йоав до царя і сказав: Що це вчинив ти? Ось прийшов до тебе Авеннир і навіщо ти його відіслав і він відійшов в мирі. 25 Чи не знаєш злоби Авеннира сина Нира, що він прийшов, щоб тебе обманути і пізнати твій вихід і твій вхід і пізнати все, що ти чиниш. 26 І повернувся Йоав від Давида і післав послів за Авенниром, і повертають його від джерела Сеїрама. І Давид не знав. 27 І повернувся Авеннир до Хеврона, і звернув його Йоав на сторону від брами, щоб говорити до нього, роблячи засідку, і там вдарив його в живіт і він помер за кров Асаїла брата Йоава. 28 І після цього почув Давид і сказав: Невинний

я і моє царство перед Господом на віки за кров Авеннира сина Нира. 29 Хай зійде на голову Йоава і на весь дім його батька, і в домі Йоава хай не забракне того, що проливає насіння, і прокажений, і хто держить палицю, і хто паде від меча, і кому бракує хліба. 30 Йоав же і його брат Авесса засідалися на Авеннира за те, що він забив Асаїла його брата в Гаваоні на війні. 31 І сказав Давид до Йоава і до всього народу, що з ним: Розідріть вашу одіж і підпережіться мішками і оплакуйте Авеннира. І цар Давид ішов за марами. 32 І ховають Авеннира в Хевроні. І цар підняв свій голос і заплакав над його гробом, і весь нарід заплакав над Авенниром. 33 І заплакав цар над Авенниром і сказав: Чи смертю Навала вмирає Авеннир? 34 Твої руки не були звязані, твої ноги не в колодах. Не прийшов ти, як Навал, ти впав перед синами несправедливості. І весь нарід зібрався оплакувати його. 35 І прийшов весь нарід намовити Давида їсти хліби, як ще був день, і поклявся Давид, кажучи: Це хай вчинить мені Бог і це додасть, коли перед заходом сонця закуштую хліба чи будь чого. 36 І весь нарід пізнав, і угодним було перед ними все, що зробив цар перед народом. 37 І пізнав весь нарід і весь Ізраїль в тому дні, що не від царя вийшло убити Авеннира сина Нира. 38 І сказав цар до своїх слуг: Чи не знаєте, що великий проводир в цьому дні впав в Ізраїлі, 39 і що я сьогодні є родичем і ставлеником царя, а ці мужі, сини Саруї, гірші за мене. Хай віддасть Господь тому, що чинить погане, за його злобою.

4,1 І почув Мемфівостей син Саула, що Авеннир помер в Хевроні, і підупали його руки, і всі ізраїльські мужі послабли. 2 І в Мемфівостея (були) два мужі проводирі згрупувань сина Саула, імя одного Ваана і імя другого Рихав, сини Реммона Виротея з синів Веніяміна. Бо Вирот причислявся до синів Веніямина. 3 І втекли Виротеї до Геттема і там жили аж до цього дня. 4 І в Йонатана сина Саула (був) син кульгавий на ноги, він (був) пятилітнім сином коли з Єзраїла прийшла вістка про Саула і Йонатана його сина, і його опікунка взяла його і втекла, і сталося, що коли вона спішилася і відходила, і він впав і став кульгавим, і йому імя Мемфівостей. 5 І пішли сини Реммона Виротея Рехав і Ваана і ввійшли в спеку дня до хати Мемфівостея, і він в полудне спав на ліжку, 6 і ось двірник дому чистив пшеницю і задрімав і заспав, і брати Рехав і Ваана скрито пішли 7 і ввійшли до хати, і Мемфівостей спав на свому ліжку в своїй спальні, і бють і убивають його і знімають йому голову і взяли його голову і пішли дорогою на захід усю ніч. 8 І принесли голову Мемфівостея Давидові до Хеврона і сказали до царя: Ось голова Мемфівостея сина Саула твого ворога, який шукав твоєї душі, і Господь дав панові цареві пімсту над твоїми ворогами в цьому дні, над Саулом твоїм ворогом і його насінням. 9 І відповів Давид Рехавові і Ваані його братові синам Реммона Виротея і сказав їм: Хай живе Господь, який спас душу мою з усяких смутків, 10 бо той, що сповістив мені, що помер Саул, і він був так як той, що звіщав миле переді мною, і я схопив його і я убив в Секелаку, його, який думав, що я дам винагороду. 11 І тепер мужі поганці убили праведного чоловіка в його домі на його ліжку. І тепер домагатимуся його крові з вашої руки і вигублю вас з землі. 12 І Давид заповів своїм слугам і убивають їх і відрубують їхні руки і їхні ноги і повісили їх при джерелі в Хевроні. І голову Мемфівостея поховали в гробниці Авеннира сина Нира.

5,1 І приходять всі ізраїльські племена до Давида до Хеврона і сказали йому: Ось ми твої кості і твоє тіло. 2 І вчора і третого (дня), як Саул був царем над нами, ти

був тим, що вводив і виводив Ізраїля, і Господь сказав до тебе: Ти пастимеш мій нарід Ізраїля, і ти будеш проводирем над Ізраїлем. 3 І приходять всі ізраїльські старшини до царя до Хеврона, і заповів їм цар Давид завіт в Хевроні перед Господом, і помазують Давида на царя над усім Ізраїлем. 4 Давид (був) тридцятилітнім сином коли він зацарював, і царював сорок літ; 5 над Юдою в Хевроні царював сім літ і шість місяців, і царював в Єрусалимі тридцять три роки над усім Ізраїлем і Юдою. 6 І пішов Давид і його мужі до Єрусалиму до Євусея, що жив на землі. І сказано Давидові: Не входи сюди, бо повстали сліпі і криві кажучи, що: Сюди не ввійде Давид. 7 І захопив Давид околицю Сіона - [це місто Давида]. 8 І сказав Давид того дня: Кожний, що убиває Євусея хай вдарить кінджалом і сліпих і кривих і тих, що ненавидять душу Давида. Через це кажуть: Сліпі і криві не ввійдуть до господнього дому. 9 І сів Давид в твердині, і названо її містом Давида. І він збудував місто довкруги від замку і свій дім. 10 І поступав Давид, ідучи і прославляючись, і Господь вседержитель (був) з ним. 11 І Хірам цар Тира післав послів до Давида і кедрові дерева і будівничих, столярів і каменярів, будівничих і збудували дім Давидові. 12 І пізнав Давид, що Господь приготував його на царя над Ізраїлем, і що його царство прославилося через його нарід Ізраїль. 13 І взяв Давид ще жінок і наложниць з Єрусалиму після того, як прийшов він з Хеврона, і були в Давида ще сини і дочки. 14 І це імена тих, що йому народилися в Єрусалимі. Саммус і Совав і Натан і Соломон 15 і Евеар і Елісус і Нафек і Єфієс 16 і Елісама і Елдай і Еліфалат, 16а Самай, Єсват, Натан, Галамаан, Єваар, Теісус, Елфалат, Нагед, Нафек, Яната, Леасамус, Ваалімаат, Еліфалат. 17 І чужинці почули, що помазано Давида царем над Ізраїлем, і прийшли всі чужинці шукати Давида. І почув Давид і зійшов до твердині. 18 І чужинці приходять і зійшлися в долині тітанів. 19 І запитав Давид у Господа, кажучи: Чи піду проти чужинців і чи видаш їх в мої руки? І сказав Господь до Давида: Іди, бо, видаючи, видам чужинців в твої руки. 20 І прийшов Давид з горішних проривів і там вирубав чужинців, і сказав Давид: Господь вирубав моїх ворогів чужинців переді мною так як перетинається воду. Через це названо імя того місця: З горішних проривів. 21 І вони оставляють там своїх богів, і взяли їх Давид і мужі, що з ним. 22 І знову прийти чужинці і зійшлися в долині тітанів. 23 І запитав Давид у Господа, і сказав Господь: Не підеш їм на зустріч, відвернися від них і почекай їх коло місця плачу. 24 І буде коли ти почуєш голос притишеного звуку лісу місця плачу, тоді підеш проти них, бо тоді вийде Господь перед тобою, щоб бити в бою чужинців. 25 І вчинив Давид так як йому заповів Господь, і він побив чужинців від Гаваона аж до землі Газири.

6,1 І знову зібрав Давид кожного молодця з Ізраїля, яких сімдесять тисяч. 2 І Давид встав і пішов і весь нарід, що з ним, (і дехто) з володарів Юди, коли він ішов, щоб забрати звідти Божий кивот, на якому прикликано імя Господа сил, що сидить на ньому на херувимах. 3 І взяли господний кивот на нові колісниці і взяли його з дому Амінадава, що на горі. І Оза і його брати, сини Амінадава, провадили воза 4 з кивотом, і його брати ішли перед кивотом. 5 І Давид та Ізраїльські сини танцювали перед Господом з настроєними органами зі силою і з піснями і з гуслами і з сопілками і з тимпанами і з цимбалами і з трубами. 6 І приходять до току Нодава, і Оза простягнув свою руку до Божого кивота, щоб його притримати, і схопив його, щоб задержати його, томущо його перехилив телець. 7 І Господь розлютився на Озу, і його там побив Бог, і він помер там при господньому кивоті

перед Богом. 8 І Давид розгнівався за те, що Господь побиттям побив Озу. І прозвано те місце: Побиття Ози аж до цього дня. 9 І злякався Давид перед Господом в тому дні, кажучи: Як увійде до мене господний кивот? 10 І не бажав Давид завезти до себе, до міста Давида, кивот господнього завіту, і завернув його Давид до дому Аведдара Геттея. 11 І господний кивот сидів в домі Аведдара Геттея три місяці. І Господь поблагословив весь дім Аведдара і все, що в нього. 12 І сповіщено цареві Давидові, кажучи: Господь поблагословив дім Аведдара і все, що в нього, через божий кивот. І пішов Давид і з радістю привіз господний кивот з дому Аведдара до міста Давида. 13 І з ним були сім хорів, що несли кивот, і жертва теля і ягнята. 14 І Давид грав перед Господом на настроєних органах, і Давид (був) зодягнений в шляхотну одіж. 15 І Давид і весь дім Ізраїля принесли господний кивот з криком і з голосом труби. 16 І сталося як приносили кивот до міста Давида і Мелхол дочка Саула поглянула крізь вікно і побачила царя Давида, що танцював і скакав перед Господом і погордила ним в своїм серці. 17 І приносять господний кивот і поклали його на його місце посеред шатра, яке для нього звів Давид. І Давид приніс цілопалення і мирне перед Господом. 18 І завершив Давид приношення цілопалення і мирного і поблагословив нарід в ім'я Господа сил. 19 І розділив всьому народові для всієї сили Ізраїля від Дана аж до Вирсавії, від чоловіка аж до жінки, кожному часть хліба і часть мяса і паланицю з пательні. І пішов весь нарід кожний до свого дому. 20 І Давид повернувся, щоб поблагословити свій дім, і вийшла Мелхол дочка Саула на зустріч Давидові і поблагословила його і сказала: Як прославився сьогодні ізраїльський цар, який сьогодні роздягнувся на очах рабинь, своїх слуг, так як, відкриваючись, відкривається один з танцюристів. 21 І сказав Давид до Мелхоли: Танцюватиму перед Господом. Благословенний Господь, який вибрав мене замість твого батька і замість всього його дому, щоб поставити мене провідником над своїм народом над Ізраїлем, і скакатиму і танцюватиму перед Господом. 22 І знову так відкриюся і буду поганим в твоїх очах і (буду) з молодими, з якими сказала ти, що я прославився. 23 І в Мелхоли дочки Саула не було дитини аж до дня її смерті.

7,1 І сталося коли цар сів в своїм домі і Господь дав йому насліддя довкруги від усіх його ворогів довкруги, 2 і сказав цар до пророка Натана. Ось я живу в кедровім домі, і божий кивот сидить посеред шатра. 3 І сказав Натан до царя: Іди і чини все, що лиш в твоїм серці, бо Господь з тобою. 4 І сталося в тій ночі і слово господнє було до Натана, кажучи: 5 Іди і скажи до мого раба Давида: Так говорить Господь: Ти не збудуєш мені дім, щоб Я замешкав. 6 Бо Я не мешкав в домі від того дня коли Я вивів Ізраїльських синів з Єгипту аж до цього дня і Я ходив в мешканнях і в шатрах. 7 всюди, де Я пішов в усьому Ізраїлі. Чи говорячи сказав Я до одного з племен Ізраїля, якому Я заповів пасти мій нарід Ізраїля, кажучи: Як це, що ви Мені не збудували кедрового дому? 8 І тепер так скажеш моєму рабові Давидові: Так говорить Господь Вседержитель: Я взяв тебе з отар овець, щоб ти був проводирем над моїм народом над Ізраїлем 9 і Я був з тобою в усьому, куди ідеш, і Я вигубив всіх твоїх ворогів з перед твого лица і Я тебе зробив славним за іменем славних на землі. 10 І покладу місце моєму народові Ізраїлеві і його насаджу, і поселяться в себе і більше не журитимуться, і неправедний син не продовжуватиме погорджувати ним, так як з спочатку, 11 від днів, в яких Я настановив суддів над народом моїм Ізраїлем, і дам тобі спочити від усіх твоїх ворогів, і Господь

сповістить тобі, що збудуєш йому дім. 12 І буде коли сповняться твої дні і заснеш з твоїми батьками, і підніму твоє насіння після тебе, яке буде з твого лона, і приготую його царство. 13 Він збудує мені дім для мого імени, і піднесу його престіл на віки. 14 Я буду йому за батька, і він буде Мені за сина. І якщо проступок вчинить він, і оскаржу його палицею мужів і пасами людських синів, 15 а моє милосердя не відніму від нього, так як Я відняв від тих, яких усунув Я з перед мого лица. 16 І його дім і його царство буде скріпленим на віки переді Мною, і його престіл буде поставлений на віки. 17 Згідно з всіма цими словами і з усім цим видінням, так сказав Натан Давидові. 18 І цар Давид ввійшов і сів перед Господом і сказав: Хто я, Господи, мій Господи, і хто мій дім, що Ти мене аж так полюбив 19 і я став дуже малим перед Тобою, Господи, мій Господи, і Ти заговорив про дім твого раба на далеко (вперед). Такий закон людини, Господи, мій Господи. 20 І що ще додасть Давид говорити до Тебе і Ти тепер знаєш твого раба, Господи, мій Господи. 21 Через твоє слово Ти вчинив і за твоїм серцем Ти вчинив всю цю величність, щоб об'явити твому слугі, 22 щоб він звеличив Тебе, Господи, мій Господи, бо немає такого як Ти і немає Бога за винятком Тебе між усіма про, яких ми почули в наших ухах. 23 І хто з інших народів на землі такий, як твій нарід Ізраїль, якого провадив Бог, щоб викупити Собі нарід, щоб зробити Собі імя, щоб вчинити велич і славу, щоб викинути (їх) з перед лица твого народу, якого Ти Собі викупив з Єгипту, нарід і поселення. 24 І Ти Собі приготував твій нарід Ізраїль, як нарід на віки, і Ти, Господи, стань для них Богом. 25 І тепер, Господи, мій Господи, потверди на віки слово, яке Ти сказав про твого раба і його дім, Господи вседержителю, Боже Ізраїля. І тепер, так як Ти сказав, 26 хай звелечиться твоє імя на віки. 27 Господи вседержителю, Боже Ізраїля, Ти відкрив ухо твого раба, кажучи: Збудую тобі дім. Задля цього твій раб знайшов в своїм серці, щоб помолитися до Тебе цією молитвою. 28 І тепер, Господи, мій Господи, Ти є Бог, і твої слова справдяться, і Ти сказав це добро про твого раба. 29 І тепер почни і поблагослови дім твого раба, щоб був на віки перед Тобою, бо Ти є, Господи, мій Господи, (і) Ти сказав і твоїм благословенням поблагословиться дім твого раба на віки.

8,1 І сталося після цього і Давид побив чужинців і повернув їх у біг. І взяв Давид вилучене з руки чужинців. 2 І Давид побив Моав і розміряв їх рядами, поклавши їх на землю, і були два ряди на смерть, і два ряди оставив при житті, і рабом Давида став Моав, що приносив дань. 3 І побив Давид Адраазара сина Раава царя Сува, як він ішов накласти свою руку на ріку Евфрат. 4 І забрав Давид тисячу ініх колісниць і сім тисяч коней і двадцять тисяч піших мужів, і Давид знищив всі колісниць і осталося з них сто колісниць. 5 І приходить Сирія Дамаскова помогти Адраазарові цареві Суви, і Давид побив зі Сирії двадцять дві тисячі мужів. 6 І Давид поклав намісника в Сирії, що в Дамаску, і Сирієць став Давидові за рабів, що дають данину. І Господь спас Давида в усьому, куди ходив. 7 І Давид взяв золоті прикраси, які були на слугах Адраазара царя Суви, і приніс їх до Єрусалиму. І взяв їх Сусакім цар Єгипту коли він прийшов до Єрусалиму в днях Ровоама сина Соломона. 8 І з Масвака з вибраних міст Адраазара цар Давид взяв дуже багато міді. З неї Саломон зробив мідяне море і стовпи і вмивальниці і весь посуд. 9 І Тоу цар Імата почув, що Давид побив всю силу Адраазара, 10 і Тоу післяв Єддура свого сина до царя Давида, щоб попросити в нього те, що для миру, і поблагословити

його, томущо він побив Адраазара і його розбив, бо він був ворогом Адраазара, і в його руках був срібний посуд і золотий посуд і мідяний посуд. 11 І це цар Давид посвятив Господеві разом зі сріблом і з золотом, яке освятив з усіх міст, які здобув, 12 з Ідумеї і з землі Моава і від синів Аммона і від чужинців і від Амаліка і зі здобичі Адраазара сина Раава царя Суви. 13 І Давид зробив (собі) імя, і коли повертався, він побив Ідумею в Гемелемі - вісімнадцять тисяч. 14 І він поставив в Ідумеї намісника, в усій Ідумеї, і всі ідумейці були рабами царя. І Господь спас Давида в усьому, куди ходив. 15 І зацарював Давид над Ізраелем, і Давид чинив суд і справедливість над усім своїм народом. 16 І Йоав син Саруя (був) над військом, і Йосафат син Ахія над писарями, 17 і Саддук син Ахітова і Ахімелех син Авіятара священниками, і Аса писарем, 18 і Ванея син Йодая радником, і хелетті і фелетті. І сини Давида були начальниками палат.

9,1 І Давид сазав: Чи ще є останок з дому Саула і вчиню з ним милосердя задля Йонатана. 2 І з дому Саула був слуга й імя йому Сіва, і кличуть його до Давида. І сказав до нього цар: Чи ти Сіва? І він сказав: Я твій раб. 3 І сказав цар: Чи ще остався чоловік з дому Саула і вчиню з ним милосердя боже? І сказав Сіва цареві: Ще є син Йонатана, що кульгавий на ноги. 4 І сказав цар: Де він? І сказав Сіва до царя: Ось в домі Махіра сина Амїла з Ладавара. 5 І цар Давид післав і взяв його з дому Махіра сина Амїла з Ладавара. 6 І приходить Мемфівостей син Йонатана, сина Саула, до царя Давида і впав на своє лице і поклонився йому. І сказав йому Давид: Мемфівостей? І сказав: Ось твій раб. 7 І сказав йому Давид: Не бійся, бо, чинячи, вчиню з тобою милосердя, задля Йонатана твого батька і поверну тобі кожне поле Саула, батька твого батька, і ти постійно їстимеш хліб при моєму столі. 8 І поклонився Мемфівостей і сказав: Хто я твій раб, що ти зглянувся над здохлим псом, подібним до мене? 9 І цар покликав Сіву слугу Саула і сказав йому: Все, що є Саула і всього його дому, дав я синові твого пана. 10 І працєю для нього на землі, ти і твої сини і твої раби, і принесеш синові твого пана хліби, і він їстиме їх. І Мемфівостей син твого пана постійно їстиме хліб при моєму столі. [І в Сіви було п'ятнадцять синів і двадцять рабів.] 11 І сказав Сіва до царя: За всім, що пан цар заповів мені, його рабові, так вчинить твій раб. І Мемфівостей їв при трапезі Давида так як один з синів царя. 12 І в Мемфівостея (був) малий син і йому імя Міха. І всі, що жили в домі Сіви (були) рабами Мемфівостея. 13 І Мемфівостей жив в Єрусалимі, бо постійно їв при столі царя. І він був кульгавим на обі свої ноги.

10,1 І сталося після цього і помер цар синів Аммона, і замість нього зацарював його син Аннон. 2 Давид сказав: Вчиню милосердя з Анноном сином Нааса, так як його батько вчинив милосердя зі мною. І післав Давид, щоб його потішити рукою своїх рабів по його батьку. І прийшли слуги Давида до землі синів Аммона. 3 І сказали старшини синів Аммона до Аннона їхнього царя: Давид не післав тобі потішників, щоб прославити твого батька перед тобою, але хіба на те, щоб простежити місто і підглянути його і дослідити його післав Давид своїх слуг до тебе. 4 І взяв Аннон слуг Давида і обголив їм бороди і відрізав їхню одіж по половині, аж до їхніх бедр і відіслав їх. 5 І сповістили Давидові про мужів, і він післав їм на зустріч (людей), бо мужі були дуже зневажені. І сказав цар: Сидіть в Єрихоні аж доки не виростуть ваші бороди, і повернетесь. 6 І сини Аммона побачили, що люди Давида були посоромлені, і післали сини Аммона і найняли Сирію Ветроову, двадцять тисяч піших, і царя Мааха, тисячу мужів, і Істова,

дванадцять тисяч мужів. 7 І почув Давид і післав Йоава і всю силу сильних. 8 І вийшли сини Аммона і розставилися до бою при дверях брами, і Сирія Суви і Роов і Істов і Мааха самі в полі. 9 І побачив Йоав що бойова лава була проти нього, перед лицем, спереду, і зі заду, і вибрав (декого) з усіх молодців Ізраїля, і отаборився зі заду Сирії. 10 І останок народу дав в руки свого брата Авесси і отаборилися напроти синів Аммона. 11 І він сказав: Якщо подужає мене Сирія, ви і будете мені на спасіння, і якщо сини Аммона подужають тебе, і ми будемо (на те), щоб тебе спасти. 12 Скріпімся і будь мужним задля нашого народу і задля наших божих міст, і Господь вчинить те, що добре в його очах. 13 І прийшов Йоав і його нарід з ним на бій проти Сирії, і втекли з перед його лица. 14 І сини Аммона побачили, що втекла Сирія, і вони втекли з перед лица Авесси і ввійшли до міста. І повернувся Йоав від синів Аммона і прийшов до Єрусалиму. 15 І побачила Сирія, що поступилася перед Ізраїлем, і зібралася разом. 16 І післав Адраазар і зібрав Сирію, що з другого боку ріки Халамака, і прийшли до Елама, і Совак володар сили Адраазара в них на чолі. 17 І сповіщено Давидові, і він зібрав весь Ізраїль і перейшов Йордан і прийшов до Еламу. І отаборилася Сирія перед Давидом і воювала з ним. 18 І втекла Сирія з перед лица Ізраїля, і Давид побив сімсот колісниць Сирії і сорок тисяч коней. І побив Совака володаря його сил, і він там помер. 19 І побачили всі царі раби Адраазара, що поступилися перед Ізраїлем, і піддалися Ізраїлю і послужили їм. І Сирія збоялася ще спасати синів Аммона.

11,1 І сталося як повернувся рік на час вихід царів і Давид післав Йоава і його слуг з ним і весь Ізраїль, і знищили синів Аммона і обложили Равват. І Давид сів в Єрусалимі. 2 І сталося при вечорі і встав Давид з свого ліжка і ходив на дасі царського дому і побачив з даху жінку, що милася і жінка (була) дуже гарна на вид. 3 І післав Давид і пошукав жінку, і сказав: Чи не вона Вирсавія дочка Еліява жінка Урія Хеттея? 4 І післав Давид послів і взяв її, і вона ввійшла до нього, і він переспав з нею, і вона освятилася з своєї нечистоти і повернулася до свого дому. 5 І зачала жінка в лоні. І, піславши, сповістила Давидові і сказала: Я маю в лоні. 6 І післав Давид до Йоава, кажучи: Пішли до мене Урію Хеттея. І післав Йоав Урію до Давида. 7 І приходить Урія і ввійшов до нього, і запитав Давид про мир Йоава і про мир народу і про діло війни. 8 І сказав Давид Урії: Піди до твого дому і помий твої ноги. І вийшов Урія з царського дому, і пішла за ним часть від царя. 9 І Урія спав при дверях царя з рабами свого пана і не пішов до свого дому. 10 І сповістили Давидові, кажучи, що: Урія не пішов до свого дому. І сказав Давид до Урії: Чи ти не прийшов з дороги? Як це, що ти не пішов до твого дому? 11 І сказав Урія до Давида: Кивот й Ізраїль і Юда мешкають в шатрах, і мій пан Йоав і раби мого пана отаборені на лиці поля. І я маю ввійти до мого дому, їсти і пити і спати з моєю жінкою? Як живе твоя душа, не вчиню цього слова. 12 І сказав Давид до Урії: Сиди тут ще й сьогодні, і завтра пішлю тебе. І сидів Урія в Єрусалимі в тому дні і на другий (день). 13 І Давид закликав його і він їв перед ним і пив, і він напоїв його. І вийшов ввечорі спати на своє ліжко з рабами свого пана, і не пішов до свого дому. 14 І сталося вранці і написав Давид записку Йоаву і післав рукою Урія. 15 І в записці написав, кажучи: Введи Урію в сильний бій, і відвернетесь за ним, і буде ранений і він помер. 16 І сталося коли Йоав стеріг при місті і поставив Урію на місце, де знав, що там мужі сили. 17 І вийшли мужі міста і воювали з Йоавом, і впали (деякі) з народу, з рабів Давида, і помер і Урія Хеттей. 18 І післав Йоав і

сповістив цареві всі діла війни 19 і заповів послові, кажучи: Коли ти кінчатимеш говорити цареві всі розповіді війни, 20 і буде коли підніметься гнів царя і тобі скаже: Як це наблизилися ви до міста, щоб воювати? Чи не знаєте, що стріляють згори зі стіни? 21 Хто побив Авімелеха сина Єроваала? Чи не жінка вкинула на нього кавалок жорна з верху мура і він помер в Тамасі? Навіщо ви підійшли до муру? І скажеш: І твій раб Урія Хеттей помер. 22 І пішов посол Йоава до царя до Єрусалиму і прийшов і сповістив Давидові все, що йому заповів Йоав, всі діла війни. І розлютився Давид на Йоава і сказав до посла: Навіщо ви приблизилися до міста, щоб воювати? Чи не знали ви, що зранені будете з стіни? Хто побив Авімелеха сина Єроваала? Чи не жінка вкинула на нього кусень жорна зі стіни і він помер в Тамасі? Навіщо ви приблизилися до стіни? 23 І сказав посол до Давида: Бо сильними стали супроти нас мужі і вийшли проти нас на поле, і ми ішли за ними аж до дверей брами, 24 і лучники стріляли згори зі стіни на твоїх слуг і померли (деякі) з слуг царя, і твій раб Урія Хеттей помер. 25 І сказав Давид до посла: Так скажеш до Йоава: Хай не буде злим це слово в твоїх очах, бо часом так і часом так пожирає меч. Підсили твою війну проти міста і знищ його і скріпи себе. 26 І почула жінка Урія, що помер Урія її муж, і оплакувала свого мужа. 27 І минула жалоба, і Давид післав і привів її до свого дому, і вона стала йому за жінку і породила йому сина. І діло, яке вчинив Давид, виказалося поганим в очах Господа.

12,1 І Господь післав до Давида пророка Натана, і він увійшов до нього і сказав йому: В одному місті були два чоловіки, один багатий і один бідний. 2 І в багатого були отари і дуже великі стада, 3 і в бідного нічого, але тільки одна мала ягничка, яку купив і оберіг і вигодував її, і вона виросла разом з ним і з його синами, вона їла його хліб і пила з його чаші і спочивала на його лоні і була йому наче дочка. 4 І прийшов мандрівник до багатого мужа, і він пожалів взяти з своїх отар і з своїх стад, щоб зробити (обід) чужинцеві мандрівникові, що до нього прийшов, і взяв ягницю бідного і приготував її чоловікові, що прийшов до нього. 5 І Давид дуже розлютився люттям на чоловіка, і сказав Давид до Натана: Хай живе Господь, сином смерті (є) чоловік, що це вчинив. 6 І всемеро поверне ягницю за те, що вчинив це слово, і за те, що не пощадив. 7 І сказав Натан до Давида: Ти чоловік, що це вчинив. Так говорить Господь Бог Ізраїля: Я Той, Хто помазав тебе на царя над Ізраїлем, і Я той, хто спас тебе з руки Саула, 8 І Я тобі дав дім твого пана і жінки твого пана на твоє лоно, і Я дав тобі дім Ізраїля і Юду. І якщо це мало, додам тобі до цього. 9 Як це опоганив ти господнє слово, щоб вчинити зло в його очах? Ти мечем убив Урію Хеттея, і ти собі взяв за жінку його жінку, і ти його убив мечем синів Аммона. 10 І тепер меч не відступить від твого дому на віки за те, що ти Мене зневажив і взяв жінку Урії Хеттея, щоб була тобі за жінку. 11 Так говорить Господь: Ось Я наводжу на тебе зло з твого дому, і заберу твоїх жінок перед твоїми очима і дам твою ближньому, і переспить з твоїми жінками перед цим сонцем. 12 Томущо ти потайки вчинив, і Я вчиню це слово перед всім Ізраїлем і перед цим сонцем. 13 І сказав Давид Натанові: Я згрішив перед Господом. І сказав Натан до Давида: І Господь відняв твій гріх, не помреш. 14 Лиш томущо цим словом, підсилюючи, ти підсилив господних ворогів, і твій син, що тобі народився, помре смертю. 15 І відійшов Натан до свого дому. І Господь побив дитину, яку породила жінка Урія Давидові, і вона захворіла. 16 І шукав Давид Бога про дитину, і постив Давид постом, і ввійшов і лежав в мішку на землі. 17 І пішли до нього старшини

його дому, щоб підвести його з землі, і він не забажав, і не їв з ними хліба. 18 І сталося в сьомому дні і померла дитина. І раби Давида побоялися сповістити йому, що дитина померла, сказали що: Ось коли ще дитина жила ми йому говорили, і не вислухав нашого голосу, і як скажемо йому, що дитина померла, і вчинить зло. 19 І впізнав Давид, що його слуги шепчуть, і зрозумів Давид, що дитина померла. І сказав Давид до своїх слуг: Чи померла дитина? І вони сказали: Померла. 20 І встав Давид з землі і помився і намазався і змінив свою одіж і ввійшов до божого дому і поклонився Йому. І ввійшов до свого дому і попросив їсти хліба, і покладали перед ним хліб, і він їв. 21 І його слуги сказали йому: Що це за слово, яке ти вчинив? Коли дитина ще жила, ти постив і плакав і чував, і коли дитина померла, ти встав і зїв хліб і пив. 22 І сказав Давид: Коли дитина ще жила я постив і я плакав, бо сказав: Хто знає, чи не помрує мене Господь і дитина житиме. 23 І тепер вона померла, навіщо це я маю постити? Не зможу її повернути. Я ще піду до неї, а вона не повернеться до мене. 24 І потішив Давид Вирсавію свою жінку і ввійшов до неї і спав з нею, і вона зачала і породила сина, і назвала йому імя Соломон, і Господь його полюбив. 25 І післав рукою пророка Натана, і назвав його імя Ідеді, задля Господа. 26 І Йоав побідив Раввата сина Аммона і захопив царське місто. 27 І післав Йоав послів до Давида і сказав: Я Побідив Раввата і я захопив місто вод. 28 І тепер збери останок народу і отаборися проти міста і візьми його, щоб не я забрав місто, і не названо на ньому моє імя. 29 І Давид зібрав весь нарід і пішов до Раввата і воював проти нього і взяв його. 30 І взяв вінець Мелхола їхнього царя з його голови, і його вага талант золота і дорогоцінного каменя, і був на голові Давида. І він забрав з міста дуже багато здобичі. 31 І нарід, що був у ньому, він вивів і поклав до пили і до залізних молотарок і перевів їх через цегольні і так зробив всім містам синів Аммона. І повернувся Давид і весь нарід до Єрусалиму.

13,1 І сталося після цього і в Авесалома сина Давида (була) сестра дуже гарна на вид, і її імя Тимар, і полюбив її Амнон син Давида, 2 і Амнон був засмучений аж до хворіння через свою сестру Тимар, бо вона була дівчиною, і тяжким (було) в очах Амнона щось їй вчинити. 3 І був в Амнона друг, і його імя Йонадав син Самаа брата Давида. І Йонадав (був) дуже мудрий чоловік. 4 І сказав йому: Що з тобою, що ти так хворієш, сину царя, з дня на день? Чи не звістиш мені? І сказав йому Амнон: Я кохаю Тимар сестру Авесалома мого брата. 5 І сказав йому Йонадав: Лягай на твоє ліжко і будь хворим, і твій батько ввійде, щоб тебе побачити, і скажеш йому: Хай прийде моя сестра Тимар і погодує мене і хай зробить їжу перед моїми очима, так щоб я побачив, і їстиму з її рук. 6 І Амнон ліг і зробився хворим, і цар ввійшов, щоб його побачити, і сказав Амнон до царя: Хай прийде до мене моя сестра Тимар і спече дві паланиці перед моїми очима і зїм з її руки. 7 І післав Давид до Тимари до дому, кажучи: Піди до дому твого брата Амнона і зроби йому їжу. 8 І Тимар пішла до дому Амнона свого брата, і він лежав. І взяла тісто і замісила і спекла перед його очима і випекла паланиці. 9 І взяла пательню і випорожнила перед ним, і він не забажав їсти. І сказав Амнон: Виведіть кожного чоловіка з перед мене. І вивели кожного чоловіка з перед нього. 10 І сказав Амнон до Тимари: Внеси їжу до кімнати, і їстиму з твоєї руки. І взяла Тимар паланиці, які зробила, і внесла Амнонові свому братові до кімнати, 11 і подала йому їсти, і він схопив її і сказав їй: Ходи переспи зі мною, моя сестро. 12 І вона сказала йому: Ні, мій брате, не упокори мене, бо не чинитиметься такого в Ізраїлі. Не вчини цього безглуздя. 13 І

куди я понесу свою ганьбу, і ти будеш як один з безумних в Ізраїлі. І тепер заговори до царя, бо не затримає мене від тебе. 14 І Амнон не забажав послухатись її голосу і подужав її і впокорив її і переспав з нею. 15 І Амнон зненавидів її дуже великою ненавистю, бо велика (була) ненависть, якою її зненавидів, понад любов, якою її полюбив. І сказав до неї Амнон: Встань і йди. 16 І сказала йому Тимар: Ні, брате, бо остання злоба більша від першої, яку ти вчинив зі мною, щоб відіслати мене. І Амнон не захотів послухатися її голосу. 17 І він покликав свого слугу, що був над його домом і сказав йому: Геть відішліть цю від мене і замкни за нею двері. 18 І на ній була одіж з довгими рукавами, бо так в свою одіж зодягалися дочки царя - дівчата. І його слуга вивів її геть і замкнув за нею двері. 19 І Тимар взяла попіл і посипала на свою голову і роздерла одіж з довгими рукавами, що на ній, і поклала свої руки на свою голову і пішла, ідучи і кричучи. 20 І сказав до неї Авессалом її брат: Чи не Амнон твій брат був з тобою? І тепер, моя сестро, мовчи, бо він твій брат. Не клади в своє серце, щоб говорити про цю справу. І Тимар сіла як вдова в домі Авессалома свого брата. 21 І почув цар Давид всі ці слова і дуже розгнівався. І не засмутив душі Амнона свого сина, бо полюбив його, бо він був його первородним. 22 І Авессалом не говорив з Амноном про добре чи про зле, бо Авессалом зненавидів Амнона з причини, що впокорив його сестру Тимару. 23 І сталося після двох років часу і стригли (отари) в Авессалома в Веласорі близько Ефраїма, і Авессалом покликав всіх синів царя. 24 І пішов Авессалом до царя і сказав: Ось стрижуть (отари) у твого раба, хай прийде цар і його слуги з твоїм рабом. 25 І сказав цар до Авессалома: Ні мій сину, всі ми не підемо, і не обтяжимо тебе. І принуджував його, і він не забажав іти і поблагословив його. 26 І сказав Авессалом: І якщо ні, хай піде з нами Амнон мій брат. І сказав йому цар: Навіщо піде з тобою? 27 І принуджував його Авессалом, і він післав з ним Амнона і всіх синів царя. І Авессалом зробив пир, наче пир царя. 28 І Авессалом заповів своїм слугам, кажучи: Гляньте, як лиш добре буде серцю Амнона від вина і скажу вам: Побийте Амнона, і убийте його. Не злякайтеся. Чи не я приказую вам? Будьте мужні і станьте синами сильних. 29 І слуги Авессалома вчинили Амнонові так як заповів їм Авессалом. І встали всі сини царя і посідали кожний на свого осла і втекли. 30 І сталося як були вони в дорозі і дійшла до Давида чутка, кажучи: Авессалом побив всіх синів царя, і не остався з них ані один. 31 І встав цар і розірвав свою одіж і ліг на землю, і всі його слуги, що стояли довкруги нього, роздерли свої одежі. 32 І відповів Йонадав син Самаа брата Давида і сказав: Хай мій пан цар не каже, що забив кожного хлопця з синів царя, бо одинокий Амнон помер. Бо лежав на устах Авессалома від дня, в якому упокорив його сестру Тимару. 33 І тепер хай не покладе собі на серце мій пан цар слово, кажучи: Померли всі царські сини, бо одинокий Амнон помер. 34 І Авессалом втік. І слуга, що стежив, підняв свої очі і побачив, і ось багато людей ішло дорогою за ним з боку гори на сході. І прийшов той, що стежив, і сповістив цареві і сказав: Мужів побачив я на дорозі з гір з боку гори. 35 І сказав Йонадав до царя: Ось це сини царя; за словом твого раба, так сталося. 36 І сталося коли він закінчив говорити, і ось прийшли сини царя і підняли їхній голос і заплакали, і цар і всі його слуги заплакали дуже великим плачем. 37 І Авессалом втік і пішов до Толми сина Еміюда царя Гедсура до землі Махад. І цар Давид оплакував свого сина всі дні. 38 І

Авессалом втік і пішов до Гедсура і був там три роки. 39 І дух царя перестав виходити за Авессаломом, бо потішений був за Амнона, що помер.

14,1 І Йоав син Саруї пізнав, що серце царя до Авессалома. 2 І післав Йоав до Текоя і взяв звідти мудру жінку і сказав до неї: Плач і зодягнися в одіж смутку і не намастися олією і будеш, як жінка, що багато днів плакала над цим мерцем, 3 і підеш до царя і скажеш йому за цим словом. І Йоав поклав слова в її уста, 4 і жінка Текоїтка ввійшла до царя і впала на своє лице до землі і поклонилася йому і сказала: Спаси, царю, спаси. 5 І сказав до неї цар: Що тобі є? Вона ж сказала: І дійсно я є жінкою вдовою, і мій муж помер. 6 І в твоєї раби є два сини, і оба билися в полі, і не було між ними того, хто (їх) розлучив би, і один побив свого брата і його забив. 7 І ось весь рід повстав проти твоєї рабині і сказали: Дай того, що забив свого брата і убемо його за душу його брата, якого він забив, і заберемо і вашого наслідника. І загасять мій вуголь, що остався, так що не останеться останок і ім'я моему мужеві на лиці землі. 8 І сказав цар: Здоровою іди до твого дому, і я заповім про тебе. 9 І сказала жінка текоїтка до царя: На мені беззаконня, мій пане царю, і на домі мого батька, і цар і його престіл невинний. 10 І сказав цар: Хто той, що сказав тобі, і приведеш його до мене, і більше не доторкнеться до нього. 11 І вона сказала: Хай же пригадає цар Господа Бога свого, що розмножується ближній крові, щоб вигубити, і хай не вигублять мого сина. І він сказав: Хай живе Господь, ані волосок твого сина не впаде на землю. 12 І сказала жінка: Хай твоя рабиня заговорить слово до царя мого пана. І він сказав: Говори. 13 І сказала жінка: Навіщо ти задумав це проти Божого народу? Чи це слово з уст царя як проступок, щоб цар не повернув свого вигнанця. 14 Бо смертю помремо, і (будемо) як вода, що проливається на землю, якої не зберуть, і Бог візьме душу, і того, що задумує відкинути від себе відкиненого. 15 І тепер, тому я прийшла говорити це слово до царя мого пана, бо мене побачить нарід, і твоя рабиня скаже: Хай скаже цареві, може якось виповнить цар слово своєї рабині. 16 Бо цар слухає, щоб спасти свою рабиню з руки чоловіка, що шукає забрати мене і мого сина з божого насліддя. 17 І сказала жінка: Хай буде ж слово пана мого царя як жертви, бо пан мій цар наче божий ангел, щоб слухати добро і зло, і твій Господь Бог буде з тобою. 18 І відповів цар і сказав до жінки: Не сховай від мене слова, яке я тебе запитаю. І сказала жінка: Хай говорить мій пан цар. 19 І сказав цар: Чи не рука Йоава в цьому усьому з тобою? І сказала жінка цареві: Як живе твоя душа, мій пане царю, немає (відхилення) на право ні на ліво в усьому, що сказав мій пан цар, бо твій раб Йоав він заповів мені і він поклав всі ці слова в уста твоєї рабині. 20 Твій раб Йоав вчинив це слово, щоб перейшло на цей вид мови. І мій пан мудрий, так як мудрість божого ангела, щоб впізнати все, що в землі. 21 І сказав цар до Йоава: Ось я тобі вчинив за цим твоїм словом. Піди поверни мужчину Авесалома. 22 І Йоав впав на лице своє на землю і поклонився і поблагословив царя, і Йоав сказав: Сьогодні твій раб пізнав, що знайшов ласку в твоїх очах, мій пане царю, бо мій пан цар виповнив слово свого раба. 23 І встав Йоав і пішов до Гедсура і привів Авесалома до Єрусалиму. 24 І цар сказав: Хай повернеться до свого дому і не побачить мого лица. І Авесалом повернувся до свого дому і не побачив лице царя. 25 І не було такого дуже вродливого чоловіка як Авессалом в усьому Ізраїлі, від стопи його ноги і аж до його вершка не було в ньому скази. 26 І коли він стриг свою голову і було, що він стригся на початку року, бо тяжіло на ньому (волосся), і як він стриг

її, волосся його голови важило двісті сиклів за царським сиклем. 27 І народилося в Авесалома три сини і одна дочка, і її ім'я Тимар. Вона була дуже гарною жінкою і стає жінкою Ровоама сина Соломона і родить йому Авію. 28 І Авесалом сидів в Єрусалимі два роки часу і не побачив лице царя. 29 І післав Авессалом до Йоава, щоб післав його до царя, і він не забажав піти до нього. І післав до нього вдруге, і він не забажав прийти. 30 І сказав Авессалом своїм слугам: Глядіть, часть поля Йоава прилягає до мого, і там його ячмінь, підіть і запаліть його огнем. І слуги Авесалома спалили його. І приходять слуги Йоава до нього, роздерши свою одіж, і сказали: Раби Авесалома спалили часть огнем. 31 І встав Йоав і пішов до Авесалома до дому і сказав до нього: Навіщо твої слуги спалили мою часть огнем? 32 І сказав Авессалом до Йоава: Ось я післав до тебе, кажучи: Прийди сюди і пішлю тебе до царя, кажучи: Навіщо я прийшов з Гедсура? Краще мені було бути ще там. І тепер ось я (ще) не побачив лице царя. Якщо ж є в мені несправедливість, і забий мене. 33 І ввійшов Йоав до царя і сповістив йому, і він покликав Авесалома, і той ввійшов до царя і поклонився йому і впав на своє лице на землю перед лицем царя, і цар поцілував Авесалома.

15,1 І сталося після цього і Авессалом придбав собі колісниці і коней і п'ятдесят мужів, щоб бігли перед ним. 2 І Авессалом встав вранці і став при боці дороги брами, і сталося, що кожний чоловік у якого був суд, приходив до царя на суд, і закликав до нього Авессалом і сказав йому: З якого ти міста? І сказав чоловік: Твій раб з одного з племен Ізраїля. 3 І сказав до нього Авессалом: Ось слова твої добрі і зрозумілі, і при царі немає того, що вислухає тебе. 4 І сказав Авессалом: Хто мене настановить суддею на землі, і до мене прийде кожний чоловік, у якого буде незгода і суд, і судитиму йому? 5 І сталося коли наближався чоловік, щоб йому поклонитися і простягав свою руку і він обнімав його і цілував його. 6 І зробив Авессалом за цим словом всьому Ізраїлеві, що приходив на суд до царя. І Авессалом привертав серце ізраїльських мужів. 7 І було по закінченні сорок літ і сказав Авессалом до свого батька: Піду ж і виповню мої обітниці, якими я помолився до Господа в Хевроні. 8 Бо обітниці склав твій раб коли я жив в Гедсурі в Сирії, кажучи: Якщо, повертаючи, Господь поверне мене до Єрусалиму, і послужу Господеві. 9 І сказав йому цар: Іди в мирі. І, вставши, пішов він до Хеврону. 10 І Авессалом післав розвідників до всіх племен Ізраїля, кажучи: Коли ви почуєте голос рога і скажете: Цар Авессалом зацарював в Хевроні. 11 І з Авессаломом пішло двісті славних мужів з Єрусалиму, і йшли в своїй простоті і не знали ніякого слова. 12 І післав Авессалом і покликав Ахітофеля Гелмонея радника Давида з його міста з Голи, коли він жертвував. І було сильне заворушення, і нарід приходив і багато (було) з Авессаломом. 13 І прийшов вісник до Давида, кажучи: Серце ізраїльських мужів пішло за Авессаломом. 14 І сказав Давид всім своїм слугам, що з ним, що в Єрусалимі: Встаньте і втікаймо, бо немає нам спасіння від лица Авесалома. Поспішіть піти, щоб він не поспішився і не захопив нас і не наніс нам зла і не побив міста лезом меча. 15 І сказали слуги царя цареві: За всім, що вибирає наш пан цар, ось твої раби. 16 І вийшов цар і весь його дім своїми ногами. І цар оставив десять своїх жінок наложниць, щоб стерегли дім. 17 І вийшов цар і всі його раби пішки і спинилися в хаті далеко. 18 І всі його слуги пішли при його боці і кожний хетті і кожний фелетті і стали при оливці в пустині. І весь нарід ішов близько нього і всі, що довкруги нього, і всі мужі, і всі військові,

шістьсот мужів, і були при його боці. І кожний херетті і кожний фелетті і всі Геттеї, шістьсот мужів що прийшли пішки з Гета, що ходять перед лицем царя. 19 І сказав цар до Етті Геттея: Навіщо і ти ідеш з нами, повернися і жий з царем, бо ти є чужинцем і ти переселився з свого місця. 20 Вчора ти прийшов, і сьогодні зрушу тебе з нами і зміниш твоє місце? Вчора ти вийшов, і сьогодні зрушу тебе з нами, щоб піти? І я піду куди лиш піду. Повернися і поверни твоїх братів з тобою, і Господь вчинить з тобою милосердя і правду. 21 І відповів Етті цареві і сказав: Хай живе Господь і хай живе мій пан цар, в місці, де лиш буде мій пан, і хоч би на смерть і хоч би на життя, там бо буде твій раб. 22 І сказав цар до Еттія: Іди і перейди зі мною. І пішов Етті Геттея і всі його слуги і весь натовп, що з ним. 23 І вся земля плакала великим голосом. І весь наряд переходив потік Кедрон, і цар перейшов потік Кедрон. І весь наряд і цар ішли в напрямі дороги пустині. 24 І ось і Садок і з ним всі Левіти, несучи кивот господнього завіту з Ветара, і поклали божий кивот, і Авіатар пішов аж доки весь наряд не скінчив виходити з міста. 25 І сказав цар Садокові: Поверни кивот божий до міста. Якщо знайду ласку в господних очах, Він і поверне мене і покаже мені його і його красу. 26 І якщо так сказав: Не забажав Я тебе, ось я, хай вчинить мені за тим, що добре в його очах. 27 І сказав цар Садокові священикові: Глядіть, ти повертаєшся до міста в мирі, і Ахімаас твій син і Йонатан син Авіатара два ваші сини з вами. 28 Глядіть, я є в зброї в пустині Аравот аж доки не прийде від вас слово, щоб мені сповістити. 29 І повернув Садок і Авіатар кивот до Єрусалиму і сів там. 30 І Давид ішов вгору до оливок, ідучи вгору і плачучи, і (був) з покритою головою і він ішов босий, і весь наряд, що з ним (кожний) чоловік покрив свою голову і йшов вгору, ідучи і плачучи. 31 І сповіщено Давидові кажучи: І Ахітофел між змовниками з Авессаломом. І сказав Давид: Господи Боже мій, знищ раду Ахітофела. 32 І Давид ішов аж до Рооса, де там поклонився Богові і ось йому на зустріч (вийшов) Хусій Архій друг Давида з роздертою своєю одіжжю і земля на його голові. 33 І сказав йому Давид: Якщо перейдеш зі мною то будеш для мене тягарем. 34 І якщо повернешся до міста, і скажеш Авессаломові: Перейшли твої брати, і цар твій батько перейшов за мною, і тепер я твій слуга, царю, остав мене живим, був я слугою твого батька тоді і до тепер і тепер я твій раб. І знищиш мені раду Ахітофеля. 35 І ось там з тобою Садок і Авіатар священики, і буде, що кожне слово, яке почувеш з дому царя, і сповістиш Садокові і Авіатарові священикам. 36 Ось там з ними два їхні сини Ахімаас син Садока і Йонатан син Авіатара, і їхньою рукою пішлете до мене кожне слово, яке лиш почуєте. 37 І ввійшов Хусій друг Давида до міста, і Авессалом входив до Єрусалиму.

16,1 І Давид пішов трошки від Рооса, і ось Сіва слуга Мемфівостея йому на зустріч і пара навантажених ослів і на вих двісті хлібів і сто (китиць) рудзинків і міх вина і сто (плиток) дактилів. І сказав цар до Сіви: Що це тобі? І сказав Сіва: Осли для дому царя, щоб сіли, і хліби і дактилі на їжу слугам, і вино, щоб пили ослаблені в пустині. 3 І сказав цар: І де син твого царя? І сказав Сіва до царя: Ось сидить в Єрусалимі, бо сказав: Сьогодні дім Ізраїля поверне мені царство мого батька. 4 І сказав цар Сіви: Ось тобі все, що є Мемфівостея. І сказав Сіва, поклонившись: Знайшов я ласку в твоїх очах, мій пане царю. 5 І цар Давид пішов до Вауріма. І ось звідти виходив чоловік з роду дому Саула, і його імя Семеї син Гири. Вийшов, виходячи, і проклинаючи, 6 і кидаючи каміння на Давида і всіх слуг

царя Давида, і весь нарід і всі сильні були з права і з ліва царя. 7 І так говорив Семеї, коли він проклинав: Вийди, вийде, муже крови, і муже беззаконний. 8 Господь повернув проти тебе всю кров дому Саула, бо ти замість нього зацарював, і Господь дав царство в руку Авессалома твого сина. І ось ти в твоїй злості, бо ти муж крови. 9 І сказав Авесса син Саруї до царя: Навіщо цей дохлий пес проклинає мого пана царя? Зійду і зніму його голову. 10 І сказав цар: Що мені і вам, сини Саруя, оставте його і хай так проклинає, бо Господь сказав йому проклинати Давида, і хто скаже: Навіщо ти так вчинив? 11 І сказав Давид до Авесси і до всіх своїх слуг: Ось мій син, що вийшов з мого лона шукає моєї душі, і до того ще тепер син Ємінія. Оставте його, хай проклинає, бо (так) йому сказав Господь. 12 Може побачить Господь моє впокорення і поверне мені добро замість його клятви в цьому дні. 13 І пішов Давид і його мужі дорогою, і Семеї шов з боку гори близько нього, ідучи і проклинаючи і кидаючи камінням з боку нього і сипаючи землю. 14 І прийшов цар і весь його нарід, що остався, і там відпочили. 15 І Авессалом і кожний Ізраїльський чоловік ввійшли до Єрусалиму і з ним (був) Ахітофель. 16 І сталося коли прийшов Хусій Архій друг Давида до Авессалома, і сказав Хусій до Авессалома: Хай живе цар. 17 І сказав Авессалом до Хусія: Чи це твоє милосердя до твого друга? Чому ти не пішов з твоїм другом? 18 І сказав Хусій до Авессалома: Ні, але за тим, кого вибрав Господь і цей нарід і кожний ізраїльський муж, за ним буду і з ним сидітиму. 19 І подруге, кому я послужу? Чи не перед його сином? Так як я послужив перед твоїм батьком, так буду перед тобою. 20 І сказав Авессалом до Ахітофеля: Зробіть між собою раду (про те), що зробимо. 21 І сказав Ахітофель до Авессалома: Ввійди до наложниць твого батька, які він оставив, щоб стерегли його дім, і весь Ізраїль почує, що ти засоромив твого батька, і скріпляться руки всіх, що з тобою. 22 І розбили Авессаломові шатро на криші, і Авессалом ввійшов до наложниць свого батька перед очима всього Ізраїля. 23 І порада Ахітофеля, яку в перших днях радив, так як би (хто) запитав поради в Бога, такою кожна рада Ахітофеля і для Давида і для Авессалома.

17,1 І сказав Ахітофель до Авессалома: Виберу ж собі дванадцять тисяч мужів і встану і поженуся за Давидом ніччю. 2 І надійдемо на нього, і він (буде) змучений і ослаблений руками, і настрашу його, і втече весь нарід, що з ним, і побю самого царя, 3 і поверну весь нарід до тебе, так як невістка повертається до свого мужа. Ти шукаєш тільки душу одного чоловіка, і всьому народові буде мир. 4 І слово було правильне в очах Авессалома і в очах всіх старшин Ізраїля. 5 І сказав Авессалом: Покличте ж і Хусія Арахія, і почуємо і його, що в його устах. 6 І ввійшов Хусій до Авессалома, і сказав Авессалом до нього, мовлячи: За цим словом сказав Ахітофель. Чи вчинимо за його словом чи ні, ти говори. 7 І сказав Хусій до Авессалома: Не добра ця рада, яку цього разу порадив Ахітофель. 8 І сказав Хусій: Ти знаєш твого батька і його мужів, що вони є дуже сильні і розюшені своєю душею наче ведмедиця обездітнена в полі і наче дика свиня на рівнині, і твій батько військовий муж і не розпустить нарід. 9 Бо ось він тепер сховався на одному з вершків, що в одному з місць. І буде коли нападе на них на початку, і почує той, що слухає, і скаже: Сталося побиття в народі, що за Авессаломом. 10 І він син сили, в якого серце наче серце лева, розтоплюючись, розтопиться, бо весь Ізраїль знає, що сильний твій батько і сини сили, що з ним. 11 Бо, радячи, так я порадив: І, збираючись, збереться до тебе весь Ізраїль від Дана

і аж до Вирсавії, наче пісок, що при морі, численністю, і твоє лице ітима посеред них, 12 і прийдемо до нього до одного з місць, де його там знайдемо, і отаборимося проти нього, так як паде роса на землю, і не оставимо в нього і в мужах, що з ним, (ні одного). 13 І якщо забереться до міста, і весь Ізраль візьме шнури проти того міста і зтягнемо його аж до потоку, щоб там не осталось ані каменя. 14 І сказав Авессалом і кожний чоловік Ізраля: Добра порада Хусія Арахія, краща ніж порада Ахітофеля. І Господь заповів знищити добру пораду Ахітофеля, щоб Господь навів все зло на Авессалома. 15 І сказав Хусій син Арахія до Садока і Авіятара священників: Так і так порадив Ахітофель Авессаломові і старшинам Ізраля, і так і так я порадив. 16 І тепер пішліть швидко і сповістіть Давидові кажучи: Не оставайся вночі в пустині в Аравоті і поспішися перейти, щоб часом (хто) не пожер царя і весь нарід, що з ним. 17 І Йонатан і Ахімас стояли при джерелі Рогила, і пішла служниця і сповістила їм, і вони ідуть і сповіщають цареві Давидові, бо не можуть показатися ні входити до міста. 18 І побачив їх слуга і сповістив Авессаломові, і оба пішли швидко і ввійшли до хати мужа в Ваурімі, і в нього криниця в передвірю, і зійшли туди. 19 І взяла жінка і поклала покривку на отворі криниці і сушила на ньому арафот, і не пізнали слова. 20 І прийшли слуги Авессалома до жінки до дому і сказали: Де Ахімаас і Йонатан і сказала їм жінка: Перейшли трохи далі за воду. І вони шукали і не знайшли і повернулися до Єрусалиму. 21 Сталося ж коли вони пішли і (ті) вилізли з криниці і пішли і сповістили цареві Давидові і сказали до Давида: Встаньте і швидко перейдіть воду, бо так порадив про вас Ахітофель. 22 І встав Давид і весь нарід, що з ним, і перейшли Йордан до раннішнього світанку, до одного не осталось (нікого) хто не перейшов Йордан. 23 І Ахітофель побачив, що не сталося за його порадою, засідлав свого осла і встав і пішов до свого дому до свого міста. І заповів своєму домові і повісився і помер і його поховано в гробниці його батька. 24 І Давид перейшов до Манама, і Авессалом перейшов Йордан він сам і кожний чоловік Ізраля з ним. 25 І Авессалом поставив Амессая на місце Йоава над силою. І Амессай син чоловіка, якому імя Йотор Ізраліт, цей ввійшов до Авігеї дочки Нааса сестри Сару матері Йоава. 26 І прийшов Авессалом і весь Ізраїль до землі Галаада. 27 І сталося коли Давид прийшов до Манаїма, Уесвій син Нааса з Раввата з синів Аммона і Махір син Аміла з Лодавара і Верзеллі Галаадіт з Рогелліма 28 принесли десять постель і подвійних килимів і десять котлів і глиняний посуд і пшеницю і ячмінь і муку і вівсянку і фасолю і сочевицю 29 і мід і масло і вівці і сир буйволів і принесли Давидові і народові, що з ним їсти, бо сказали: Нарід голодний і опущений і спраглий в пустині.

18,1 І Давид почислив нарід, що з ним, і поставив над ними тисячників і сотників, 2 і післав Давид третю часть народу під рукою Йоава і третю часть під рукою Авесси сина Саруї брата Йоава і третю часть під рукою Еттія Геттея. І сказав Давид до народу: Виходячи, вийду і я з вами. 3 І вони сказали: Не вийдеш, бо якщо втечею втечемо, не покладуть нас на серце, і якщо помремо половина з нас, не покладуть нас на серце, бо ти як десять тисяч з нас. І тепер добре, щоб був ти для нас у місті на поміч, щоб допомогти. 4 І сказав до них цар: Що буде до впадоби в ваших очах, вчиню. І став цар при боці брами, і весь нарід виходив сотнями і тисячами. 5 І цар заповів Йоаву і Авессі і Етті, кажучи: Пощадіть мені хлопця Авессалома. І весь нарід почув як заповідав цар всім вождям про Авессалома. 6 І

ввесь нарід вийшов до лісу проти Ізраїля, і був бій в лісі Ефраїма. 7 І захитався там нарід Ізраїля перед слугами Давида, і була велика січ в тому дні, (і впало) двадцять тисяч мужів. 8 І був там розсипаний бій по лиці всієї землі, і помножив ліс пожирати з народу більше від тих, що їх пожер в народі меч в тому дні. 9 І зустрівся Авессалом зі слугами Давида, і Авессалом сидів на своїм ослі, і пішов осел під віття великого дуба, і його голова завислася в дубі, і він завис між небом і між землею, і осел пішов з під нього. 10 І побачив один чоловік і сповістив Йоавові і сказав: Ось я побачив Авесалома, що завис на дубі. 11 І сказав Йоав чоловікові, що звіщав: І ось ти побачив? Як це, що ти його не побив до землі? І я дав би тобі десять срібняків і один пояс. 12 Сказав же чоловік до Йоава: І як зважуть мені в руки тисячу сиклів срібла, не накладу мою руку на сина царя, бо цар заповів в наші уха тобі і Авессі і Еттію кажучи: Бережіть мені хлопця Авессалома, 13 щоб не зробити несправедне його душі. І ніяке слово не затаїться від царя і ти станеш проти. 14 І сказав Йоав: Це я почну. Не остану так перед тобою. І взяв Йоав три стріли в свою руку і запхав їх в серце Авессалома, як він ще жив в серці дуба, 15 і десять слуг, що несли зброю Йоава, обступили і побили Авессалома і його забили. 16 І затрубів Йоав в ріг, і нарід повернувся, щоб не гнатися за Ізраїлем, бо Йоав пощадив нарід. 17 І він взяв Авессалома і кинув його до великої пропасті в лісі, до великої ями, і накидав на нього дуже велику купу каміння. І ввесь Ізраїль втік (кожний) чоловік до свого поселення. 18 І Авессалом, ще живучи, поставив собі стовп, коло якого був схоплений, і поставив його, щоб мати стовп в царській долині, томущо сказав: Немає в нього сина, щоб пам'ятати його імя. І назвав стовп: Рука Авессалома, аж до цього дня. 19 І Ахімаас син Садока сказав: Побіжу і сповіщу цареві, що спас його Господь з руки його ворогів. 20 І сказав йому Йоав: Ти не чоловік доброї вістки в цьому дні і сповістиш в іншому дні, а в цьому дні не сповістиш, томущо помер син царя. 21 І сказав Йоав Хусієві: Іди сповісти цареві те, що ти побачив. І Хусій поклонився Йоавові і вийшов. 22 І додав ще Ахімаас син Садока і сказав до Йоава: І дай, щоб і я побіг за Хусієм. І сказав Йоав: Навіщо бігтимеш, мій сину іди, не має в тебе доброї вістки, щоб ішов ти на користь. 23 І він сказав: І якщо побіжу? І сказав йому Йоав: Біжи. І Ахімаас побіг дорогою Кехара і перегнав Хусія. 24 І Давид сидів між двома брамами. І пішов той, що сторожив, на кришу брами на стіні і підняв свої очі і побачив, і ось чоловік, що сам біжить перед ним, 25 і закричав той, що сторожив, і сповістив цареві. І сказав цар: Якщо він сам, є вістка в його устах. І йшов, ідучи і приближаючись. 26 І той, що сторожив, побачив іншого чоловіка, що біг, і той, що сторожив, закричав до брами і сказав: Ось інший чоловік, що сам біжить. І сказав цар: І цей вістун. 27 І сказав той, що сторожив: Я бачу біг першого, як біг Ахімааса сина Садока. І сказав цар: Це добрий чоловік і вийшов (сповістити) добру вістку. 28 І закричав Ахімаас і сказав до царя: Мир. І поклонився цареві на своє лице до землі. І сказав: Благословенний твій Господь Бог, який видав мужів, що ненавидять свою руку в моему панові Цареві. 29 І сказав цар: Чи мир хлопцеві Авессаломові? І сказав Ахімаас: Я побачив велику юрбу, коли Йоав посилав царського раба і твого раба, і не знаю, що там. 30 І сказав цар: Повернися, стань тут. І він повернувся і став. 31 І ось Хусій прийшов і сказав цареві. Хай сповіститься моему панові цареві, що сьогодні Господь спас тебе з руки всіх тих, що повстають проти тебе. 32 І сказав цар до Хусія: Чи мир хлопцеві Авессаломові? І сказав Хусій: Хай будуть як

хлопець вороги мого пана царя і всі, що повстали проти нього на зло. 19,1 І засмутився цар і пішов до кімнати над брамою і заплакав. І так сказав, коли він ішов: Сину мій, Авессаломе, сину мій, сину мій, Авессаломе, хто мені завдасть смерть замість тебе, я замість тебе, Авессаломе, сину мій, сину мій.

2 І сповіщено Йоавові, кажучи: Ось цар плаче і ридає над Авессаломом. 3 І в тому дні спасіння перейшло в плач для всього народу, томущо нарід в тому дні почув, що казали, що: Цар сумує над своїм сином. 4 І в тому дні нарід вкрадався коли входив до міста, так як вкрадається нарід, що соромиться, коли він втікає в битві. 5 І цар сховав своє лице, і цар закричав великим голосом, кажучи: Сину мій, Авессаломе, Авессаломе, мій сину. 6 І ввійшов Йоав до царя до дому і сказав: Ти сьогодні засоромив лице всіх твоїх рабів, що сьогодні спасли тебе і душу твоїх синів і твоїх дочок і душу твоїх жінок і твоїх наложниць, 7 щоб полюбити тих, що тебе ненавидять, і ненавидіти тих, що тебе люблять; і сьогодні ти сповістив, що твої старшини і слуги є нічим, бо я пізнав сьогодні, що коли б жив Авессалом, (а) ми всі сьогодні (були б) мертві, то тоді правильним було б в твоїх очах. 8 І тепер, вставши, вийди і заговори до серця твоїх рабів, бо я поклявся в Господі, що коли сьогодні не вийдеш, не останеться мужа з тобою в цій ночі. І ти зрозумій, що це тобі гіршим (буде) від всього зла, що нашло на тебе від твоєї молодости аж до тепер. 9 І встав цар і сів в брамі, і сповістили всьому народові, кажучи: Ось цар сидить в брамі. І увесь нарід вийшов перед лице царя. І Ізраїл втік (кожний) чоловік до свого поселення. 10 І увесь нарід сперечався в усіх племенах Ізраїля, кажучи: Цар Давид спасав нас від усіх наших ворогів, і він вирвав нас з руки чужинців, і тепер він втік з землі і зі свого царства від Авессалома. 11 І Авессалом, якого ми помазали над нами, помер в битві, і тепер, навіщо ви мовчите, щоб повернути царя. І слово всього Ізраїля дійшло до царя. 12 І цар Давид післав до Садока і до Авіятара священників, кажучи: Скажіть до старшин Юди, мовлячи: Навіщо ви стали останніми, щоб повернути царя до його дому. І слово всього Ізраїля прийшло до царя. 13 Ви мої брати, мої кості і ви моє тіло, і навіщо стали ви останніми, щоб повернути царя до його дому? 14 І Амессаю скажете: Чи ти не моя кість і моє тіло і тепер це хай мені зробить Бог і це додасть, якщо володар сили не вийде переді мною в усі дні замість Йоава. 15 І він прихилив серце кожного чоловіка Юди, як одного чоловіка, і післали до царя, кажучи: Повернися ти і всі твої раби. 16 І цар повернувся і прийшов до Йордану, і мужі Юди прийшли до Галгали, щоб піти на зустріч цареві, щоб перевести царя через Йордан. 17 І поспішив Семей син Гира, сина Єменія, з Вауріма і зійшов з мужами Юди на зустріч цареві Давидові 18 і з ним тисяча мужів з Веніямина і Сіва, слуга дому Саула, і з ним п'ятнадцять його синів і з ним двадцять його рабів, і пішли прямо до Йордану перед царем 19 і послужили в службі переведення царя, і перейшов перехід, щоб перенести дім царя і зробити правильне в його очах. І Семей син Гира впав на своє лице перед царем, коли він переходив Йордан, 20 і сказав до царя: Хай мій пан не роздумує над беззаконням і не згадай те, що твій раб згрішив в дні, в якому мій пан цар виходив з Єрусалиму, щоб цар поклав до свого серця, 21 бо твій раб пізнав, що я згрішив, і ось я сьогодні прийшов раніше від кожного дому Йосифа, щоб прийти на зустріч моему панові цареві. 22 І відповів Авесса син Саруя і сказав: Чи не задля цього забитий буде Семей, бо прокляв господнього помазанника? 23 І сказав Давид: Що мені і вам, сини Саруя, що ви сьогодні стали мені засідкою? Сьогодні не уб'ється

ніякого чоловіка з Ізраїля, бо я не знав чи сьогодні царюватиму над Ізраїлем. 24 І сказав цар до Семеня: Не помреш. І поклявся йому цар. 25 І Мемфівостей син Йонатана, сина Саула, прийшов на зустріч цареві. І не полікував своїх ніг, ані не обрізав нігтів, ані не поголився, і не виправ своєї одежі від дня, в якому пішов цар, аж до дня, в якому він прийшов в мирі. 26 І сталося коли він ввійшов до Єрусалиму на зустріч цареві, і сказав йому цар: Як це, що ти не вийшов зі мною, Мемфівостею? 27 І сказав до нього Мемфівостей: Пане мій, царю, мене обманув мій раб. Бо твій слуга сказав йому: Засідлай мені осла і сяду на нього і піду з царем, бо твій раб кульгавий. 28 І він обманув твого раба перед моїм паном царем, і мій пан цар як божий ангел, і зроби, що добре в твоїх очах, 29 бо увесь дім батька мого не був (іншим) хіба мужами смерті перед моїм паном царем, і ти поставив твого раба між тими, що їдять при твоєму столі. І яке в мені ще оправдання, щоб мені ще кликати до царя? 30 І сказав йому цар. Навіщо ще говориш твої слова? Я сказав: Ти і Сіва поділите поле. 31 І сказав Мемфівостей до царя: І хай візьме все, бо повернувся мій пан цар в мирі до свого дому. 32 І Верзеллій Галаадіт прийшов з Рогелліма і перейшов з царем Йордан, щоб перевести його через Йордан. 33 І Верзеллій дуже старий чоловік, син вісімдесяти літний, і він прогoduвав царя, коли він жив в Манаїмі, бо був дуже великим чоловіком. 34 І сказав цар до Верзеллія: Ти перейдеш зі мною, і прогoduю зі мною твою старість в Єрусалимі. 35 І сказав Верзеллій до царя: Скільки днів літ життя мені, що піду я з царем до Єрусалиму? 36 Я сьогодні є вісімдесяти літним сином, не пізнаю між добром і злом. Чи твій раб ще куштує те, що їсть чи п'є? Чи ще почую голос співаків і співачок? Навіщо ще буде твій раб тягарем для мого пана царя? 37 Ще трохи перейде твій раб Йордан з царем, і навіщо цар мені віддає цю віддачу? 38 Хай же сидить твій раб і помру в моєму місті при гробі мого батька і моєї матері. І ось твій раб Хамаам перейде з моїм паном царем, і вчини йому те, що добре в твоїх очах. 39 І сказав цар: Хай зі мною перейде Хамаам, і я вчиню йому те, що добре в твоїх очах і все, що вибереш у мене тобі вчиню. 40 І весь нарід перейшов Йордан, і цар перейшов. І поцілував цар Верзеллія і поблагословив його, і він повернув до свого місця. 41 І перейшов цар в Галгалі, і з ним перейшов Хамаам, і весь нарід Юди, що переходив з царем і половина народу Ізраїля. 42 І ось кожний чоловік Ізраїля прийшов до царя і сказали цареві: Як це тебе вкрали наші брати, чоловік Юди, і перевели царя і його дім через Йордан і всіх мужів Давида з ним? 43 І відповів кожний чоловік Юди до ізраїльського чоловіка і сказали: Томущо близький мені цар і навіщо ти так розгнівався за це слово? Чи ми їли їжу царя, чи він дари дав, чи приніс нам часть? 44 І відповів чоловік Ізраїля чоловікові Юди і сказав: Десять частей мені у царя, і чи я первородний, чи ти, і в Давиді я понад тебе. І навіщо це ти мене образив і не враховано мені моє перше слово, щоб мені повернути царя, і твердішим було слово чоловіка Юди ніж слово чоловіка Ізраїля.

20,1 І там (був один) прозваний беззаконним сином і йому імя Савей, син Вохорія, чоловік Єменієць, і він затрубів в ріг і сказав: Немає нам часті в Давиді, ані насліддя нам в сині Єссея. Кожний чоловік до свого поселення, Ізраїле. 2 І кожний чоловік Ізраїля пішов від Давида за Савеєм сином Вохорія, і муж Юди пристав до їхнього царя від Йордану і аж до Єрусалиму. 3 І ввійшов Давид до свого дому до Єрусалиму, і взяв цар десятьох своїх жінок наложниць, яких оставив стерегти дім, і дав їх до дому сторожі і прогoduвав їх і не ввійшов до них і були

бережені аж до дня їхньої смерти, живі вдови. 4 І сказав цар до Амессая: Поклич мені мужів Юди до трьох днів, ти ж будь тут. 5 І пішов Амессай покликати Юду і забарився за часом, який йому назначив Давид. 6 І сказав Давид до Авесси: Тепер зло нам вчинить Савей син Вохорія більше ніж Авессалом, і тепер ти візьми з собою слуг твого пана і поженися за ним, щоб часом не знайшов собі сильні міста і не був захоронений від наших очей. 7 І вийшли за ним мужі Йоава і хереттії і фелеттії і всі сильні і вийшли з Єрусалиму, щоб гнатися за Савеєм сином Вохорія. 8 І вони (були) при великому камені, що в Гаваоні, і Амессай ввійшов перед них. І Йоав (був) зодягнений плащем по своїй одежі, і на ній (був) підперезаний меч, прикріплений до його бедр в своїй піхві, і меч вийшов і впав. 9 І сказав Йоав Амессеєві: Чи ти здоровий, брате, і правою рукою Йоав схопив бороду Амессая, щоб його поцілувати. 10 І Амессай не стерігся меча, що в руці Йоава, і Йоав побив його ним в живіт, і вилилася на землю його утроба, і він не повторив йому, і той помер. І Йоав і Авесса його брат гнався за Савеєм сином Вохорія. 11 І над ним став муж з слуг Йоава і сказав: Хто той, що за Йоавом і хто за Давидом, за Йоавом. 12 І Амессай валявся в крові серед стежки, і побачив чоловік, що весь нарід стає, і відвернув Амессая з стежки на поле і накинув на нього плаща, томущо побачив, що кожний, хто приходив до нього, ставав. 13 Коли ж був усунений зі стежки, кожний чоловік Ізраїля пройшов за Йоавом, щоб гнатися за Савеєм сином Вохорія. 14 І він пройшов всі племена Ізраїля до Авеля і до Ветмахи і всі в Харрі зібралися і пішли за ним. 15 І прийшли і облягли його в Авелі і Ветмасі і висипали насип коло міста, і він був при стіні, і весь нарід, що з Йоавом, задумали звалити стіну. 16 І мудра жінка закликала зі стіни і сказала: Послухайте, послухайте, скажіть же Йоавові: Приближися аж сюди, і заговорю до нього. 17 І приблизився він до неї, і сказала жінка: Чи ти є Йоав? Він же сказав: Я. Сказала ж йому: Послухай слова твоєї рабині. І сказав Йоав: Я слухаю. 18 І сказала, мовлячи: Слово сказали між прадідами, кажучи: Питаючись, запитано в Авелі і в Дані, чи не дали ради сповнити те, що постановили вірні Ізраїля, питаючи запитуються в Авелі і так чи не здолали сповнити. 19 Я є мирне (місто) з сильних (міст) Ізраїля, ти ж шукаєш знищити місто - місто матір в Ізраїлі. Навіщо нищиш господнє насліддя? 20 І Йоав відповів і сказав: Милосердя мені, милосердя мені, коли знищу і коли вигублю. 21 Чи не так діло, що чоловік з гори Ефраїма, його імя Савей син Вохорія, і він підняв свою руку на царя Давида. Дайте мені його самого, і відійду від міста. І сказала жінка до Йоава: Ось його голова буде скинена тобі з мура. 22 І ввійшла жінка до всього народу і заговорила до всього міста в своїй мудрості. І відняла голову Савея сина Вохорія і скинула до Йоава. І він затрубів в ріг, і (кожний) чоловік розійшовся від міста до своєї посілості. І Йоав повернувся до Єрусалиму до царя. 23 І Йоав (був) над всією силою Ізраїля, і Ванея син Йодая над хереттіями і над фелеттіями, 24 і Адонірам над податком, і Йосафат син Ахілута - літописець 25 і Суса писар, і Садок і Авіятар священики, 26 й Ірас син Яріна був священиком Давида.

21,1 І в днях Давида був три роки голод, рік по році, і пошукав Давид Господнє лице. І сказав Господь: Неправда на Саул і на його домі через його кроваві побиття, якими побив Гаваонітів. 2 І покликав цар Давид Гаваонітів і поговорив з ними. І Гаваоніти не є синами Ізраїля, томущо вони є з останку Аморрея, і сини Ізраїля поклялися їм. І Саул шукав побити їх, коли він ревнував за синами Ізраїля і Юди. 3 І сказав Давид до Гаваонітів: Що вчиню вам, і чим надолужу, і

поблагословите господне насліддя? 4 І сказали йому Гаваоніти: Немає нам (діла до) срібла і золота з Саулом і з його домом, і немає нам чоловіка, щоб убити в Ізраїлі. І сказав: Що ви скажете і вчиню вам? 5 І сказали до царя: Чоловік, що вибив би нас і переслідував нас, який задумав вигубити нас, вигубимо його, щоб не було його в усій околиці Ізраїля. 6 Хай буде нам дано сім мужів з його синів, і повісимо їх на сонці перед Господом в Гаваоні Саула, як вибраних Господеві. І сказав цар: Я дам. 7 І цар пощадив Мемфівостея сина Йонатана, сина Саула, через господню клятву, що між ними, між Давидом і між Йонатаном сином Саула. 8 І взяв цар двох синів Ресфи дочки Аї, яких вона породила Савлові, Ермонія і Мемфівостея, і п'ять синів Міхולי дочки Саула, яких породила Есрілові синові Верзеллія Моулатія 9 і дав їх в руку Гаваонітів, і вони повісили їх на сонці на горі перед Господом, і цих сім впали разом. І вони померли в днях жнив, в перших (днях) на початку жнив ячменю. 10 І взяла Ресфа дочка Аї мішок і прикріпила його до скелі на початку жнив ячменю, аж доки не впала на них вода з неба, і не дала птахам неба вдень і звірам поля вночі спочити на них. 11 І сповіщено Давидові, що вчинила Ресфа дочка Аї наложниця Саула. І вони ослабли, і захопив їх Дан син Йої з нащадків гігантів. 12 І пішов Давид і взяв кості Саула і кості Йонатана його сина у мужів синів Явіса Галаадського, які викрали їх з стіни Ветсана, бо поклали їх там чужинці в день, коли чужинці побили Саула в Гелвуї. 13 І він приніс кості Саула звідти і кості Йонатана його сина і зібрав кості повішаних. 14 І поховали кості Саула і кості Йонатана його сина і (кості) повішаних в землі Веніямина в боці (гори) в гробниці Кіса його батька, і вчинили все, що цар заповів. І після цього Бог вислухав землю. 15 І була ще війна чужинців з Ізраїлем. І пішов Давид і його слуги з ним і воювали з чужинцями, і Давид ослаб. 16 І Єсвій, що був з нащадків Рафи і вага його списа триста сиклів ваги міді і він при поясі мав булаву, і задумував побити Давида, 17 і поміг йому (Давидові) Авесса син Саруї і побив чужинця і забив його. Тоді мужі Давида поклялися, кажучи: Не вийдеш більше на війну з нами і не згасиш ізраїльського світильника. 18 І після цього була ще війна в Геті з чужинцями. Тоді Севоха Астатотія побив Сефа, що з нащадків Рафа. 19 І була війна в Гові з чужинцями. І Елеанан син Аріоргіма Вифлеємець побив Голіята Геттея, і дерево його списа як ткацька поперечка. 20 І була ще війна в Геті. І був чоловік мадон (великан), і пальці його рук і пальці його ніг шість і шість, числом двадцять чотири і він народився від Рафи. 21 І він зневажив Ізраїля, і його побив Йонатан син Семеня брата Давида. 22 Ці чотири народилися як нащадки гігантів в Геті в Рафовім домі. І впали від руки Давида і руки його рабів.

22,1 І виголосив Давид Господеві слова цієї пісні в дні, коли Господь спас його з руки всіх його ворогів і з руки Саула, 2 і сказав: Господи, камінь мій і моя твердиня і мій спаситель, 3 Мій Бог буде мені сторожем, впевнено буду у ньому, мій оборонець і ріг мого спасіння, мій помічник і моя охорона мого спасіння, ти мене спасеш від несправедного. 4 Співом прикличу Господа і спасуся від моїх ворогів. 5 Бо охопили мене смертельні болі, мене засмутили потоки безбожності. 6 Мене оточили смертельні болі, мене випередили тягарі смерті. 7 Коли буду пригніченим закличу до Господа і закличу до мого Бога. І Він вислухає мій голос з свого храму, і мій крик в його ухах. 8 І земля жажнулася і затряслася, і основи неба жажнулися і розірвалися, бо Господь розгнівався на них. 9 Піднявся дим в його гніві, і огонь з його уст пожирає, вугля розгорілося від нього. 10 І Він схилив небо і

зійшов, і темрява під його ногами. 11 І Він сів на херувимах і полетів і з'явився на крилах вітру. 12 І поклав темряву як свій сховок довкруги себе, його шатро - темрява вод, згустив в хмарах воздуха. 13 Від світіння перед ним загорілося огненне вугілля. 14 Загримів Господь з неба, і вишний видав свій голос 15 і післав стріли і розсіяв їх, блискавку і перелякав їх. 16 І відкрилися джерела моря, і відкрилися основи вселенної від господньої погрози, від подуву духа його гніву. 17 Післав з гори і взяв мене, витягнув мене з великих вод. 18 Спас мене від моїх сильних ворогів, від тих, що ненавидять мене, бо вони скріпилися понад мене. 19 Випередили мене в дні мого пригноблення, і Господь був моїм підріпленням 20 і вивів мене на широчінь і спас мене, бо вподобав мене. 21 І віддав мені Господь за мою справедливість, віддав мені за чистотою моїх рук, 22 бо я беріг господні дороги і не відступив безбожно від мого Бога, 23 бо всі його суди і оправдання його переді мною, я не відступив від них. 24 І буду невинним перед ним і обережу себе від мого беззаконня. 25 І Господь мені віддасть за мою справедливість і за чистотою моїх рук перед його очима. 26 З праведним будеш праведний і з досконалим мужем будеш досконалий, 27 і з вибраним будеш вибраний і з розбещеним будеш розбещений. 28 І спасеш нарід бідних і очі гордих впокориш. 29 Бо Ти моє світило, Господи, і Господь просвітить мені мою темряву. 30 Бо в Тобі сам побіжу підперезаний і в Бозі моїм перескочу мур. 31 Сильна, непорочна його дорога, господне слово сильне, розжарене, Він є охоронцем для всіх, що на Нього надіються. 32 Хто сильний як Господь, і хто творець як Бог наш? 33 Сильний держить мене силою, і поклав як невинну мою дорогу. 34 Він чинить ноги мої, як оленя, і ставить мене на високих. 35 Навчає мої руки на війну і знищив мідяний лук моїм раменом. 36 І Ти дав мені оборону мого спасіння, і його послух поширив мене 37 широко для мого проходу під мною, і не похитнулися мої ноги. 38 Прожену моїх ворогів і дожену їх і не повернуся, доки не доконаю їх. 39 І зітру їх, і не встануть і впадуть під моїми ногами. 40 І підсилиш мене силою на війну, зігнеш під мене тих, що повстають проти мене. 41 І моїх ворогів прогнав Ти від мене, тих, що мене ненавидять, і Ти їх забив. 42 Закричать, і немає помічника; до Господа, і не вислухав їх. 43 І стер їх як порошок землі, вирівняв їх як землю доріг. 44 І Він визволить мене від ворожнечі народів, стерегтимеш мене на голову народів. Нарід, якого не знав я, послужив мені, 45 чужі сини обманули мене, на слух уха послухали мене. 46 Чужі сини будуть відкинені і будуть викинені з сховок своїх. 47 Хай живе Господь, і благословенний мій сторож, і піднесеться Бог мій, сторож мого спасіння. 48 Сильний Господь, що дає мені пімсту, що картає народи піді мною 49 і виводить мене від моїх ворогів, і піднесеш мене над тих, що підносяться проти мене, Він визволить мене від неправедного мужа. 50 Через це визнаватимуся тобі, між народами Господи, і співатиму твому імені. 51 Він звеличує спасіння свого царя і чинить мир своєму помазанникові - Давидові, і його насінню на віки.

23,1 І це останні слова Давида. Вірний Давид син Єссея, і вірний чоловік, якого Господь поставив на помазанника Бога Якова, і гарні псалми Ізраїля. 2 Дух Господній заговорив в мені, і його слово на моїм язичку. 3 Говорить Бог Ізраїля, мені сторож Ізраїля сказав: Притчу скажи: Як в людині скріпите страх Божий? 4 І в раннішнім божім світлі хай зійде сонце, ранок не перейшов від світіння і з дощу трави з землі. 5 Бо чи не так мій дім з сильним? Бо вічний заповіт мені поклав, приготовлений в усім часі, стережений, бо все моє спасіння і все бажання, бо не

проросте беззаконний. 6 Всі вони так як вигострена тернина, бо не будуть забрані рукою, 7 і муж не трудитиметься в них, і повне заліза і дерева списів, і в огні горітиме, будуть спалені своїм соромом. 8 Це імена витязів Давида. Євостей Хананей є володарем третини, Адінон Асонеї, цей витягнув свій меч проти вісім сот ранених за раз. 9 І з ним Елезар син його братанича син Сусіта між трьома витязями. Цей був з Давидом в Серрі, і коли кепкував він з чужинців, там зібралися на війну, і пішов муж Ізраїля. 10 Він встав і побив між чужинцями, аж доки не змучилася його рука, і прилипла його рука до меча, і вчинив Господь велике спасіння в тому дні. І нарід сидів за ним, щоб тільки ограбити. 11 І після нього Самея син Аси Арухей. І чужинці зібралися до Тирії, і була там часть поля повна сочевиці, і нарід втік з перед лица чужинців. 12 І він став посеред часті і спас її і побив чужинців, і Господь вчинив велике спасіння. 13 І зійшли три з тридцятьох і прийшли до Касона до Давида до печері Одоллама, і полки чужинців отаборилися в долині Рафаїма. 14 І Давид тоді (був) в твердині, і табір чужинців тоді (був) у Вифлеємі. 15 І зажадав Давид і сказав: Хто мене напоїть води з криниці, що в Вифлеємі, що в брамі? А тоді табір чужинців (був) у Вифлеємі. 16 І пробились три витязі в табір чужинців і набрали води з криниці, що в Вифлеємі, що при брамі, і взяли і прийшли до Давида, і він не забажав її пити і вилив її Господеві 17 і сказав: Змилосердися наді мною, Господи, щоб я це не вчинив. Чи питиму кров мужів, що пішли (з небезпекою) для їхніх душ, і не забажав її пити. Це вчинили три сильні. 18 І Авесса брат Йоава син Саруї, він володар між трьома. І він підняв свій спис проти трьохсот ранених, і йому імя між трьома. 19 З тих трьох він найславніший, і став їм за вождя, і до (перших) трьох не дійшов. 20 І Ваная син Йодая, він муж з численними ділами з Кавесеїла. І він побив двох синів Арїїла Моавського. І він прийшов і побив лева посеред рова в сніжний день. 21 Він побив чоловіка єгиптянина, гарного мужа, а в руці єгиптянина спис наче дерево драбини, і зійшов до нього з палицею і видер списа з руки єгиптянина і забив його власним його списом. 22 Це вчинив Ванея син Йодая, і йому імя між трьома сильними. 23 З трьох славний, і до (перших) трьох не дійшов. І поставив його Давид собі на вістника. 24 І це імена витязів царя Давида. Асаїл брат Йоава, [цей (був) між тридцятьма], Елеанан син Дудія його родича в Вифлеємі, 25 Самаї Арудей, Еліка Ародей, 26 Еллис Фелотій, Ірас син Еккаса Текоїт, 27 Авіезер Анатотієць з синів Асотіта, 28 Селмон Аоїт, Моорей Нетофатит, 29 Ела син Ваани Нетофатит, Еттій син Ріви з Гаваета син Венямина, 30 Ваней Фаратоніт, Урі з Нахалігеї, 31 Авїїл син Аравотита, Азмот Варсаміт, 32 Еліасу Салавоніт, сини Ясана, Йонатан, 33 Самма Ародіт, Ахіян син Сарада Арауріт, 34 Аліфалет син Асвіта син Маахатія, Еліяв син Ахітофеля Гелоніта, 35 Асарай Кармиліт, Фараї Ерхій, 36 Ігаал син Натана з сили, син Гаддія, 37 Еліє Амманіт, Гелорей Виротей, що носить зброю Йоава сина Саруя, 38 Ірас Єтірей, Гарив Єтірей, 39 Урія Хетгей, всіх тридцять сім.

24,1 І в додатку господний гнів розгорівся в Ізраїлі, і розбудив в цьому Давида, кажучи: Іди почисли Ізраїля і Юду. 2 І сказав цар до Йоава старшини сили, що з ним: Обійди ж всі племена Ізраїля від Дана і до Вирсавії і почисли нарід, і довідаюся число народу. 3 І сказав Йоав до царя: І хай додасть твій Господь Бог до народу скільки їх є і скільки їх є всотеро, і очі мого пана царя бачать. І мій пан цар навіщо бажає це діло? 4 І перемогло слово царя перед Йоавом і перед вождями сили. І вийшов Йоав і вожді сили перед царем почислити ізраїльський нарід. 5 І

перейшли Йордан і пішли до Ароіра з правої сторони міста, що посеред долини Гада і Еліезера 6 і пішли до Галаада і до землі Тавона, що є Адасай, і пішли до Данідани і Удани і обійшли до Сідони 7 і пішли до Мапсара Тирського і до всіх міст Евеї і Хананеї і пішли на південь Юди до Вирсавії 8 і обійшли всю землю і прийшли до Єрусалиму по закінченні девяти місяців і двадцяти днів. 9 І Йоав дав число перепису народу цареві, і був Ізраїль вісім сот тисяч мужів військових, що носять меч, і мужів Юди (було) п'ять сот тисяч військових мужів. 10 І серце Давида побило його після того, як почислив нарід, і сказав Давид до Господа: Згрішив я дуже тим, що я вчинив. Тепер, Господи, відними беззаконня твого раба бо я дуже нерозумно вчинив. 11 І встав Давид вранці. І слово Господнє було до Гада пророка провидця для Давида, кажучи: 12 Піди і заговори до Давида, кажучи: Так каже Господь: Три (речі) я наношу на тебе, і вибери собі одне з них і вчиню тобі. 13 І ввійшов Гад до Давида і сповістив йому і сказав йому: Вибери собі щоб сталися: або найде на тебе три роки голоду в твоїй землі, або три місяці тобі втікати перед твоїми ворогами і будуть тебе переслідувати, або три дні буде смерть в твоїй землі. Тепер, отже, знай і гляди, яке слово відповім Тому, Хто мене післав. 14 І сказав Давид до Гада: Мені дуже тісно звідусюди. Впаду ж в руку Господа, бо його милосердя дуже велике, а до рук людини не впаду. І вибрав собі Давид смерть. 15 І (були) дні жнив пшениці, і Господь дав смерть в Ізраїлі від ранку аж до обідньої години, і почалася смертність в народі, і померло з народу від Дана і аж до Вирсавії сімдесят тисяч мужів. 16 І божий ангел простягнув свою руку проти Єрусалиму, щоб його знищити, і ублагали Господа за зло і Він сказав ангелові, що нищив нарід: Досить тепер, облиши твою руку. І господний ангел був при тоці Орни Євусея. 17 І сказав Давид до Господа, коли він побачив ангела, що вбивав нарід, і сказав: Ось я, згрішив я, і я пастир, що вчинив зло, і ці вівці, що вчинили. Хай твоя рука буде на мені і на домі мого батька. 18 І в тому дні прийшов Гад до Давида і сказав йому: Піди і постав Господеві жертву на тоці Орни Євусея. 19 І пішов Давид за словом Гада, так як йому заповів Господь. 20 І прихилився Орна (до вікна) і побачив царя і його слуг, що йшли перед ним, і вийшов Орна і поклонився цареві своїм лицем до землі. 21 І сказав Орна: Як це, що мій пан цар прийшов до свого раба? І сказав Давид: Щоб вкупити у тебе тік, щоб збудувати жертівник Господеві, і щоб спинилася смертність народу. 22 І сказав Орна до Давида: Хай мій пан цар візьме і збудує Господеві те, що добре в його очах. Ось воли на цілопалення, і колеса і посуд волів на дерево. 23 Це все дав Орна цареві, і сказав Орна до царя: Твій Господь Бог хай поблагословить тебе. 24 І сказав цар до Орни: Ні, але тільки купуючи вкуплю в тебе за ціну Господеві Богові моему і не принесу цілопалення безплатно. І придбав Давид тік і волів за п'ятдесят сиклів срібла 25 і Давид збудував там жертівник Господеві і приніс цілопалення і мирне. І пізніше Соломон додав до віттаря, бо перше він був малим. І Господь вислухав землю, і забрано смертність від Ізраїля.